

Arrest

**Nr. 266 491 van 11 januari 2022
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. TEURELINCX
Bredabaan 808
2170 MERKSEM**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 22 september 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 oktober 2021 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DE SMET, die *loco* advocaat C. TEURELINCX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat ,L. ASSELMAN die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 september 2021 wordt beslist een einde te stellen aan het verblijf van verzoekende partij met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN EN INREISVERBOD

Mijnheer
naam : G. (..)
voornaam : I. (..)
geboortedatum : X
geboorteplaats: Ivano Frankovsk
nationaliteit : Russische Federatie

Krachtens artikel 22 § 1, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, het bevel om het grondgebied te verlaten treedt in werking van zodra u voor de gerechtelijke instanties voldaan heeft krachtens artikel 74/14 § 3, eerste lid, 3°, wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om de volgende redenen:

Uw moeder (S. K. (..)) en uw vader (G. T. V. (..)) vroegen op 24.04.2003 asiel aan. Zij verklaarden op 23.04.2003 aangekomen te zijn in België, samen met hun 3 kinderen, u, uw zus (S. A. T. (..)) en uw broer (G. I. (..)). Aangezien u, uw zus en uw broer op dat moment minderjarig waren, volgden jullie de asielprocedure van jullie ouders. U werd diezelfde dag ingeschreven in het wachtregister.

Op 12.06.2003 werd een "beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten" (bijlage 26bis) genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ).

Op 17.06.2003 dienden uw ouders bij het Commissariaat voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) een dringend beroep in tegen de beslissing d.d. 12.06.2003.

Op 11.08.2003 werd door het CGVS beslist dat verder onderzoek noodzakelijk was.

Op 04.05.2004 werd een beslissing tot "weigering van de hoedanigheid van vluchteling" genomen door het CGVS.

Uw ouders dienden op 24.05.2004 een beroep in bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen (hierna: VBC) tegen de beslissing van het CGVS d.d. 04.05.2004.

Op 16.03.2006 dienden uw ouders voor zichzelf en hun 3 kinderen een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf in toepassing van artikel 9§3 van de Vreemdelingenwet.

Op 27.03.2006 weigerde de VBC de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling van uw ouders.

Op 04.05.2006 werden door de DVZ instructies aan de gemeente van Schoten overgemaakt voor de aflevering van een bevel om het grondgebied te verlaten (Bijlage 13). Een bevel om het grondgebied te verlaten (Bijlage 13) werd op 17.05.2006 door de gemeente Schoten opgesteld en op 11.06.2006 aan uw ouders betekend. Aangezien u als minderjarige de asielprocedure van uw ouders volgde, diende ook u het land te verlaten.

Uw ouders dienden op 09.05.2006 een beroep in bij de Raad van State (hierna: RVS) tegen de beslissing van de VBC d.d. 27.03.2006.

De aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf ingediend op 16.03.2006 werd op 06.08.2007 toegestaan en er werden instructies gegeven aan de gemeente Schoten om een bewijs van inschrijving af te leveren geldig voor een jaar met de vermelding: tijdelijk verblijf. Op 06.08.2007 werd u ingeschreven in het vreemdelingenregister. Het tijdelijk verblijf werd meermaals verlengd.

Bij arrest van de RVS op 19.03.2008 werd het beroep tegen de beslissing van de VBC d.d. 27.03.2006 verworpen.

Op 16.09.2010 werden uw ouders, u en uw broer en uw zus toegelaten tot een verblijf zonder beperkingen.

Op 26.06.2013 bevestigde het CGVS de hoedanigheid van vluchteling van uw vader eerder toegekend door de Poolse autoriteiten.

Op 11.08.2014 werd u aangehouden en u werd op 12.08.2014 onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging; bij nacht; met gebruik of vertoon van wapens; door twee of meer personen; met voertuig om de diefstal of zijn vlucht te vergemakkelijken; mededader.

Op 10.10.2014 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven en werd u vrijgesteld.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 06.01.2015 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel voor een termijn van 5 jaren, uitgezonderd een effectieve gevangenisstraf van 12 maanden daar u zich schuldig maakte aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, de diefstal gepleegd zijnde bij nacht, door twee of meer personen, de schuldigen om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren, gebruik gemaakt hebbende van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor gedreven tuig, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, ten nadele van 5 personen. Deze feiten pleegde u op 27.07.2014.

Op 15.04.2015 bood u zich aan in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van uw veroordeling d.d. 06.01.2015.

Van 15.04.2015 tot 22.06.2015 (68 dagen) werd u een strafonderbreking toegekend.

Op 22.06.2015 werd u in thuishechtenis onder elektronisch toezicht (hierna: E.T.) geplaatst.

Op 22.07.2015 werd er u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 16.05.2017 tot een probatiestraf van 2 jaren (vervangende gevangenisstraf bij niet-naleving: 1 jaar) daar u zich schuldig maakte aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad (2 slachtoffers) en aan met voorbedachten rade, opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht (1 slachtoffer). Feiten die u respectievelijk pleegde op 06.03.2016 en op 14.10.2016.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 08.05.2019 tot een definitieve gevangenisstraf van 3 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig maakte aan opzettelijke slagen en verwondingen te hebben toegebracht (1 slachtoffer). Feiten die u pleegde op 27.08.2018.

Op 13.05.2019 werd u aangehouden en op 14.05.2019 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van doodslag; poging tot misdaad.

Op 09.08.2019 werd u vrijgesteld uit de gevangenis.

Op 26.08.2019 werd u aangehouden en op 27.08.2019 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van opzettelijke slagen en verwondingen aan partner; wederrechtelijke vrijheidsberoving; gewapende weerspanning; belaging;

Op 06.09.2019 werd het vonnis d.d. 08.05.2019 in uitvoer gebracht.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 27.09.2019 tot een geldboete van 20 euro (x8 = 160 euro)(vervangende gevangenisstraf: 3 dagen) voor technische eisen voertuigen: autokeuring; tot een geldboete van 10 euro (x8 = 80 euro) (vervangend rijverbod: 15 dagen) voor inschrijving van de voertuigen: voertuig niet ingeschreven; tot een geldboete van 200 euro (x8 = 1600 euro (vervangend rijverbod: 60 dagen) verlies van recht op sturen 1 maand van alle categorieën met examen(s): theoretisch voor intoxicatie aan het stuur: adem- of bloedanalyse tussen 0,5 mg/l en 1,2 g/l.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 17.10.2019 tot een geldboete van 30 euro (x8 = 240 euro)(vervangend rijverbod: 30 dagen) voor politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg: voertuig in de hand houden, voorziene hindernis, regelen van snelheid; tot een geldboete van 200 euro (x8 = 1600 euro) (vervangend rijverbod: 60 dagen) verlies van recht tot sturen 1 maand van alle categorieën met examen(s): praktijk voor vluchtmisdrijf bestuurder zonder gekwetsten.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u bij verstek op 18.10.2019 tot een geldboete van 10 euro (x8 = 80 euro)(vervangend rijverbod: 15 dagen) voor het niet dragen van een verzekeringsbewijs en een geldboete van 200 euro (x8 = 1600 euro)(vervangend rijverbod: 60 dagen) verlies van het recht op sturen 1 maand van alle categorieën met examen(s): theoretisch, Alcoholslot 1 jaar voor politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg: voorziene hindernis; intoxicatie aan het stuur: adem-of bloedanalyse tussen 0,5 mg/l en 1,2g/l.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 17.12.2019 tot een geldboete van 100 euro (x8 = 800 euro)(vervangende gevangenisstraf: 15 dagen) verlies van het recht tot sturen 15 dagen van alle categorieën met examens: theoretisch voor eigenaar/bewaarder geen verzekering BA; tot een geldboete van 25 euro (x8 = 200 euro)(vervangend rijverbod: 15 dagen) voor politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg : Bord E1 -parkeren, gebruik der lichten (richtingaanwijzer); tot een geldboete van 15 euro (x8 = 120 euro) (vervangend rijverbod: 15 dagen) voor politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg: identiteitskaart.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 30.04.2020 (op beroep tegen het vonnis d.d. 08.02.2019) tot een definitieve gevangenisstraf van 40 maanden in staat van wettelijke herhaling met onmiddellijke aanhouding en ontzette u uit de rechten conform artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van 5 jaar daar u zich schuldig maakte aan de misdaad van verkrachting te hebben gepleegd, zijnde elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon, die daar niet in toestemt, wanneer met name de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang, bedreiging, verrassing, list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijke of een geestelijke gebrek van het slachtoffer (feit gepleegd op 05.03.2018); aan opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad, met de omstandigheid dat u het misdrijf heeft gepleegd tegen uw echtgenoot of de persoon met wie u samenleefde of samengeleefd had en een duurzame affectieve en seksuele relatie had of gehad had (feit gepleegd op 05.03.2018) en aan een persoon, te hebben belaagd, terwijl u wist of had moeten weten dat u door uw drang de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren, ten nadele van G. S.

(..) geboren te Antwerpen (Deurne) op 16 februari 2000 (Feit gepleegd tussen 01.02.2018 en 06.03.2018, meermaals op niet nader te bepalen data, onder meer op 28.02.2018 en op 05.03.2018). Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 15.10.2020 (op beroep tegen het vonnis d.d. 31.01.2020) tot een bijkomende gevangenisstraf van 20 maanden, in staat van wettelijke herhaling, daar u zich schuldig maakte aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad, met de omstandigheid dat u het misdrijf heeft gepleegd tegen uw echtgenoot of de persoon met wie u samenleefde of samengeleefd had en een duurzame affectieve en seksuele relatie had of gehad had (2 feiten), ten nadele van G. S. (..), geboren te Antwerpen (Deurne) op 16 februari 2000; aan een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen een inspecteur van politie Antwerpen; aan een persoon te hebben belaagd terwijl u wist of had moeten weten dat u door uw gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren; aan landelijke of stedelijke afsluitingen, uit welke materialen ook gemaakt geheel of ten dele te hebben vernield, te weten een voordeur van de woning gelegen te 2970 Schilde, (..) bus 0001; aan mondeling, onder een bevel of onder een voorwaarde te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is en aan bedreiging door gebaren of zinnebeelden met een aanslag op personen of eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is. Deze feiten pleegde u ten nadele van G. S. (..) en/of G.(..) F. Deze feiten pleegde u tussen 07.04.2019 en 27.08.2019.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 25.11.2020 tot een definitieve gevangenisstraf van 6 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig maakte aan een vrij verkrijgbaar wapen, namelijk een gehomologeerd alarmwapen met lader van het merk Bruni Model 92 9mm PAK met nummer BEL00073, te hebben gedragen zonder daartoe een wettige reden te kunnen aantonen en aan scherpe, snijdende of stompe voorwerpen of stoffen die niet als wapen zijn ontworpen, maar waarvan, gegeven de concrete omstandigheden duidelijk is dat degene die ze draagt of vervoert, ze wenst te gebruiken voor het toebrengen van lichamelijk letsel aan of het bedreigen van personen, terwijl dit verboden is, te hebben gedragen of vervoerd, namelijk een groen keukenmes. Deze feiten pleegde u op 28.10.2018.

Op 08.12.2020 werd het uitstel van het vonnis d.d. 06.01.2015 in uitvoer gebracht.

U heeft niet minder dan 6 strafrechtelijke veroordelingen opgelopen. U werd meermaals veroordeeld voor gewelddadige feiten. U heeft de kansen die u door Justitie werden gegeven, niet aangegrepen om uw leven te beteren. U bevindt zich momenteel in een strafcategorie boven de 5 tot 7 jaar.

Op 27.07.2014 heeft u samen met medebeklaagden een overval gepleegd in een horecazaak te Schoten. Uit het vonnis d.d. 06.01.2015 blijkt: "De Horecazaak was gesloten, maar nog zes personen, met name personeel en kennissen van het personeel waren aanwezig. Een van beide mannen heeft een bivakmuts op, de andere een motorhelm. Beide mannen vroegen om geld waarbij één van beiden met een pistool dreigde. De zes aanwezige personen werden gedwongen om op de grond te liggen waarbij hen werd gevraagd om geld. Beide mannen gebruikten eveneens fysiek geweld onder de vorm van stampen aan N.D en TA" Uit het strafdossier blijkt dat u en een medebeklaagde onder meer de minderjarige personen die de Horecazaak zijn binnengegaan, aanzochten, instructies gegeven hebben en de overval en de concrete wijze waarop deze plaatsvond hebben beraamd. U heeft blijkens uw eigen verklaring ook de eigenlijke opdracht gegeven om over te gaan tot de overval, nadat u daartoe eerst zelf een bericht van een medebeklaagde had ontvangen. U zorgde eveneens voor praktische hulp door onder meer de minderjarige daders en een medebeklaagde te begeleiden en terug naar de vluchtwagen te leiden en verstreekte tijdens de voorbereiding van de overval eveneens informatie over de daar aanwezige camerabewaking. U heeft samen de buit van de overval gedeeld met uw medebeklaagden. Extra verontrustend was dat u wist dat de personen die binnen gingen een alarmpistool zouden meenemen. De feiten zijn ernstig. U streefde louter snel winstbejag na en hield geen rekening met andermans eigendomsrechten en fysieke integriteit. De rechtbank was van oordeel dat u gezien uw blanco strafrechtelijk verleden een gevangenisstraf deels met uitstel kon worden opgelegd.

Op 06.03.2016 was u samen met een vriendin en een minderjarige vriend op vermaak uitstap in café Rio te Zoersel en u maakte zich schuldig aan zinloos geweld. Eén slachtoffer van de slagen en verwondingen werd één nacht opgenomen in het ziekenhuis en was 8 dagen werkonbekwaam, het andere slachtoffer was 3 dagen werkonbekwaam. De slachtoffers hadden volgens jullie zeer minachtende en vernederende uitspraken gedaan zoals over jullie heuptasjes en het profitaat door vreemdelingen van de sociale zekerheid. De rechtbank meende dat de slagen en stampen die in groep aan de slachtoffers toegebracht werden, niet evenredig waren met de verbale opmerkingen van de slachtoffers. Zelfs andermans foutief gedrag (vernederende opmerkingen) rechtvaardigt niet dat deze persoon gewelddadig aangepakt wordt. Dit geldt des te meer nu dergelijke feiten, los van de lichamelijke en geestelijke schade die zij aan het rechtstreekse slachtoffer berokkenen, ook het veiligheidsgevoel van argeloze burgers ondermijnen wanneer zij ongewild geconfronteerd worden met dergelijke scènes.

Op 14.10.2016 bracht u slagen toe aan M.K.. Hij was verantwoordelijke van het jeugdhuis Kaddisch te Schoten. Hij had vroeger reeds problemen met u gehad voor drugsoverlast, waardoor hij de politie had ingelicht. Hierdoor was u boos en uitte u bedreigingen en wou u met het slachtoffer praten. U greep het slachtoffer vast en heeft slagen toegebracht. Uit het vonnis d.d. 16.05.2017 waarin deze feiten worden bestraft, blijkt m.b.t. de feiten d.d. 06.03.2016: "Uit de camerabeelden blijkt toch wel de weerloosheid van de slachtoffers en de fysieke agressie die uitging van de beklaagden {waaronder u}". En in het algemeen: "De feiten getuigen van een totaal gebrek aan zelfbeheersing, respect voor andermans fysieke integriteit en beïnvloeden ook op negatieve wijze het veiligheidsgevoel van de burgers." De rechter hield rekening met uw persoonlijke situatie, uw leeftijd en achtergrond, uw strafrechtelijk verleden en legde een probatiestraf op. Omdat u kampte met een alcoholprobleem, achtte hij het nuttig dat de probatiecommissie de invulling van de autonome probatiestraf zou vastleggen in overeenkomst met u met betrekking tot uw agressiebeheersing en alcoholmisbruik. Een kans die u duidelijk niet gegrepen heeft.

Terwijl u een autonome probatiestraf van 2 jaren onderging naar aanleiding van geweldsdelicten, heeft u niet één maar meerdere strafbare feiten gepleegd.

Zo kreeg de lokale politie van Antwerpen op 05.03.2018 een oproep ten gevolge van feiten van intra familiaal geweld in hotel "Nord". Aan de receptie treffen ze S. G. (..) aan. Zij verklaarde dat ze twee uur lang slagen heeft gekregen van u. Uit het arrest d.d. 30.04.2020 blijkt de ernst van de feiten: "De verbalisanten kunnen zien dat G. (..) gewond is: ze heeft bloeditstortingen en zwellingen over de rechterkant van het gezicht en schaafwonden in de nek." Mevrouw G. (..) meldde aan de verbalisanten dat jullie naar de hotelkamer waren gekomen om seks te hebben, jullie kregen echter ruzie en toen de ruzie bijgelegd was, wou mevrouw niet meer verder gaan met de seksuele betrekkingen. Daarop heeft u haar meermaals geslagen, heeft u haar onderbroek van haar lijf gescheurd en haar verkracht zonder een condoom te gebruiken. Ook duwde u haar hoofd in de bidet en deze liet u vervolgens vol water lopen. Op 07.05.2018 legde het slachtoffer nieuwe verklaringen af en benoemde ze de feiten echter niet langer als verkrachting. Ze verklaarde: als je een relatie hebt, dan heb je seks. De seks was wel niet met haar toestemming. Nogmaals een bewijs dat u er duidelijk niet voor terug schrikt om geweld te gebruiken. Uit het arrest d.d. 30.04.2020 blijken volgende verklaringen van het slachtoffer: Na de seksuele betrekkingen heeft u haar geslagen gedurende de tijdspanne van anderhalf uur. Uit jaloezie heeft u haar verschillende malen met uw rechtervuist op haar hoofd en voorhoofd geslagen. In de badkamer heeft u haar ter hoogte van haar schenen gestampt, zo is ze op de grond gevallen. Vervolgens heeft u haar verscheidenen stampen tegen het hoofd gegeven. U heeft daarna de bidet laten vollopen, haar bij de haren meegesleurd en haar hoofd een tiental seconden onder water gehouden. Nadien heeft u terug vuistlagen gegeven op haar gezicht. Hierdoor is ze dan op de grond gevallen. Tot slot zou u met uw rechtervoet op de linkerzijde van haar hoofd gaan staan zijn. Op 09.05.2018 verklaarde mevrouw dat ze haar klacht wenste in te trekken en uit het dossier bleek duidelijk dat mevrouw geen wrok koesterde ten aanzien van u.

U heeft het slachtoffer op een brutale wijze verkracht en ook ernstige slagen en verwondingen toegebracht. U heeft uw slachtoffer fysiek gekwetst en psychologisch vernederd. U staat niet stil bij uw agressieve ingesteldheid en het feit dat deze daden nog ernstigere gevolgen kunnen hebben voor uw slachtoffer. Bovendien bleef u na de feiten het slachtoffer contacteren en lastigvallen. U bevestigde zelf na de feiten het slachtoffer nog gestalkt te hebben.

De feiten zijn bewezen verklaard op basis van de objectieve elementen van het dossier. Uit het arrest 30.04.2020 blijkt: "De relatie tussen de partijen niet is gekenmerkt door een enorme jaloezie tussen beide partijen waaruit ruzies ontstaan, maar door een obsessief gewelddadig en jaloers handelen van de kant van beklaagde {u}, waardoor S. G. (..) telkens plooit". De rechter vond het, gelet op de aard en de ernst van de feiten, niet gepast om de door u gevraagde gunst van probatie-uitstel toe te staan. De feiten werden gepleegd terwijl u een autonome probatie straf onderging n.a.v. andere geweldsdelicten. De rechter oordeelde dat er u al voldoende kansen gegeven werd om komaf te maken met uw agressieproblematiek en veroordeelde u tot een definitieve gevangenisstraf van 40 maanden.

Op 27.08.2018 bracht u opzettelijke slagen en verwondingen toe aan de tegenpartij na een aanrijding in het verkeer. Extra verontrustend is dat u vervolgens met hoge snelheid bent weggereden en opnieuw een ongeval met vluchtmisdrijf ter hoogte van de Markt in Schoten heeft veroorzaakt. De rechter oordeelde dat de feiten bewezen waren en hield rekening met de verklaringen van de verbalisanten, het slachtoffer, een getuige en de verklaringen van u en uw vriendin. U werd door de rechter veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maanden. Uit het vonnis d.d. 08.05.2019 blijkt nogmaals: "De feiten zijn ernstig. Ze geven blijk van een gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van anderen."

Op 28.10.2018 werd u aangetroffen met een alarmwapen en een groen keukenmes. Nogmaals werd er u door de rechter op gewezen dat wapeninbreuken leiden tot maatschappelijke onveiligheid. Alleen al het tonen van een wapen leidt tot grote angst van degenen die ermee geconfronteerd worden, en voedt

daardoor gevoelens van onveiligheid in de samenleving. De aanwezigheid en het gebruik van wapens in de openbare ruimte is een toenemend probleem waardoor het veiligheidsgevoel van heel veel mensen wordt geraakt. Het bezit van wapens leidt vaak tot het daadwerkelijke gebruik daarvan en alle ernstige gevolgen van dien. U trekt duidelijk geen enkele lering uit uw eerdere veroordelingen en werd op 25.11.2020 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden wegens inbreuken op de wapenwetgeving.

Op 08.04.2019, ongeveer een week nadat S. G. (...) jullie knipperlichtrelatie beëindigde, stond u haar met uw voertuig op te wachten aan een bushalte in Schilde. Zij is op de bus gestapt en u bent de bus gevolgd. Zij is op een bepaald ogenblik uitgestapt, u heeft haar toen gebeld en gezegd dat als zij niet meteen naar u zou komen, u haar familie zou vermoorden. Mevrouw kwam daarop naar u om met u te babbelen. Toen het gesprek uit de hand liep, bleek dat u een voorwerp bij u had waarmee u dreigde haar neer te steken. U duwde haar waardoor ze op de grond viel. U heeft toen uw wagen gehaald, keerde terug en deed alsof u haar wilde aanrijden om haar bang te maken. De vader van het slachtoffer kwam haar daarop ophalen en u volgde hen met de wagen. Aan de verkeerslichten ging u naast hen rijden en maakte u een snijdende beweging over uw keel. De vader van mevrouw deed aangifte over deze feiten, mevrouw zelf wou geen verklaring afleggen uit angst. Hoewel uw versie van de feiten aanvankelijk afwijkend was, betwistte u deze feiten ter terechtzitting niet langer. Slechts een maand later, op 13.05.2019 werden de politiediensten opgeroepen omdat u S. G. (...) opzettelijk zou hebben aangereden. Uit het arrest d.d. 15.10.2020 blijkt dat u en mevrouw de avond samen hadden doorgebracht en ruzie kregen. G. S. (...) werd thuis afgezet en u reed weg. Uit camerabeelden blijkt dat u terugkeerde, ter hoogte van haar appartement stopte, de voordeur instampte en wegreed. U keerde andermaal terug in de richting van haar appartement wetende dat G. S. (...) niet thuis was maar wel in de buurt van haar woning was, merkte haar wandelend op de parkeerstrook richting Zoersel op, volgde haar traag met het voertuig en reed haar met uw voertuig aan een lage snelheid ter hoogte van de Turnhousesbaan 250 aan. U werd uiteindelijk niet veroordeeld voor poging doodslag, maar wel voor opzettelijke slagen en verwondingen. De politiediensten werden op 25.08.2019 opgeroepen naar het Jan Palfijnziekenhuis. U zou uw vriendin een klap met de platte hand gegeven hebben Nadien werd u opnieuw agressief. U nam het uw vriendin kwalijk dat u door haar in de bak was gevlogen. U bent haar dan beginnen slaan en stampen en u heeft uw hand tegen een spiegel geslagen en was hierdoor gekwetst. Op 26.08.2019, de dag van uw verhoor, horen de verbalisanten een doffe knal en begeven ze zich naar de verhooruimte. De verbalisanten stellen vast dat u het tussenraam uit plexiglas heeft vernield. U houdt een stuk plexiglas vast en houdt dit tegen uw keel en dreigt ermee uw keel over te snijden. Herhaaldelijk vragen de verbalisanten u om het stuk glas te laten vallen. Uiteindelijk kunnen de verbalisanten u overmeesteren.

De rechter stelde vast dat er in hoofde van u eenheid van opzet is tussen de feiten waarvoor u bij arrest van 30.04.2020 van het hof van Beroep van Antwerpen werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 40 maanden wegens belaging en verkrachting van G. S. (...) en anderzijds de hierboven vernoemde feiten, die gepleegd werden tussen 08.04.2019 en 26.08.2019. Daarom werd u een bijkomende gevangenisstraf van 20 maanden opgelegd.

De feiten getuigen van een onbeheerste agressiviteit, en een gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit en dit ten aanzien van een persoon met wie u een duurzame seksuele relatie had. Uw handelingen zijn bijzonder laakbaar en u respecteert de fysieke integriteit van een andere persoon niet. Uit het strafdossier (deskundigenverslag van dr. De Vos) blijkt dat u een verlaagde frustratiedrempel heeft die kan leiden tot agressieve acting out. De kans op recidive is groot.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u niet minder dan 4 veroordelingen voor de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt (op 27.09.2019, 17.10.2019, 18.10.2019, 17.12.2019). Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. U staat totaal niet stil bij de mogelijke gevolgen van uw handelen, u werd tweemaal veroordeeld voor intoxicatie aan het stuur. Alhoewel u dus teveel gedronken had, weerhield u dit niet toch te rijden en dat dan nog zonder geldige verzekering en/of inschrijving. U heeft vluchtmisdrijf gepleegd, gelukkig zonder gekwetsten. U hield op geen enkele wijze rekening met derden. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag.

Uit het strafdossier blijkt dat u met een ernstige agressie- en drankprobleem te kampen heeft. Er liggen echter thans nog geen stukken voor waaruit kan afgeleid worden dat u uw agressieproblematiek onder controle zou hebben en dat u niet langer verslaafd zou zijn. Ter staving legde u een schrijven voor van Casemanagement Stad Antwerpen op 10.06.2021 dat u tijdens uw aanhouding wenste in te stappen in een residentieel traject op vlak van verslaving. U legde ook een gevangenisfiche individueel gedrag voor met als datum 18.05.2021 en 05.06.2021 waar u een vriendelijke, nette indruk naliet. Er dient opgemerkt te worden dat deze fiche slechts betrekking heeft tot de maand mei en juni 2021. Het feit dat u heden onder een strenge overheidscontrole staat en de vrijheid om uw eigen gedrag te bepalen onderworpen

is aan ernstige beperkingen, biedt evenmin de garantie dat u dergelijk gedrag blijft volhouden wanneer u niet langer onder strikt toezicht zou staan.

Het feit dat u een infosessie dader-slachtofferbemiddeling heeft gevolgd, doet geen afbreuk aan het feit dat u veroordeeld werd voor zeer ernstige misdrijven.

Uit het aflossen van uw penale boeten blijkt onvoldoende een werkelijk schuldinzicht. Het is een verplichting penale boeten, gerechtskosten en burgerlijke partijen af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dat doet. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat er slechts één stuk voorligt waaruit blijkt dat u één storting heeft gedaan. Deze storting dateert van 29.05.2021 nadat de gevangenis op de hoogte werd gesteld dat er een onderzoek werd ingesteld naar uw verblijfsrecht.

Ondanks uw nog jonge leeftijd, heeft u reeds 6 strafrechtelijke veroordelingen opgelopen wegens vermogen- en gewelddelicten. Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid voor sociale, morele en economische waarden en een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van een ander persoon. Doordat u de eerdere kansen om u te herpakken onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw straffbare feiten pleegt. U trekt geen lessen uit uw eerdere veroordelingen of de maatregelen die aan u opgelegd werden. U blijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook voor de maatschappij een gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het risico dat uw agressiviteit op een gegeven moment zo uit de hand loopt dat slachtoffers blijvende beperkingen overhouden of zelfs het leven laten, kan niet uitgesloten worden.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 17.06.2021 werd u in de gevangenis van Beveren door een terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het gegeven dat uw recht op verblijf in België mogelijks beëindigd zou worden en dat u mogelijks de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode ontzegd zou worden. U weigerde de vragenlijst in te vullen en verklaarde deze met uw advocaat door te zullen nemen. U vulde op 30.06.2021 de vragenlijst Hoorrecht in, u verklaarde dat uw taal Nederlands is; dat u Engels, Frans en Nederlands kan lezen en of schrijven; dat u Russisch (basisniveau) kan spreken en lezen, minder goed dan het Nederlands; dat u sinds 12.09.2003 in België bent; dat uw documenten in uw auto lagen die verbeurd verklaard werd en dat uw reispas sowieso verlopen was; dat u geen ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was in de F. B. (..)straat 27008 2900 Schoten; dat u niet getrouwd bent en dat u geen duurzame relatie heeft in België; dat u familie heeft die in België verblijft, namelijk uw vader G. T. V. (..) (geboren op 04.06.1964 te Urus-Martan, Vluchteling van Russische herkomst, C kaart geldig tot 25.11.2025), uw moeder S. K. (..) (geboren op 18.11.1971 te Urus-Martan Russische Federatie, B Kaart geldig tot 23.06.2025), uw broer G. I. (..) (geboren op 04.01.1994 te Grozny, Russische Federatie, B kaart geldig tot 13.08.2020), uw zus S. A.T. (..) (geboren op 17.02.1990, te Urus-Martan, Belgische nationaliteit sinds 15.03.2018) ook uw oom I. D. (..) woont in de U(..)straat te Roeselare met zijn vrouw en 4 kinderen; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u een geen familie heeft in uw herkomstland en dat 1 oom (G. Z. (..)) in Oostenrijk woont en 1 oom (G. T. (..)) en 1 tante (A. G. (..)) in Noorwegen wonen; dat u geen minderjarige kinderen heeft; dat u de lager school heeft gevolgd van 2003-2009, dat u middelbare school heeft gevolgd: KA Schoten 2009-2012, het stedelijk lyceum zuid 2012-2016, dat u volwassenonderwijs heeft gevolgd richting bedrijfsbeheer in 2017 en dat u bent ingeschreven voor VOCO Examencommissie -BSO kantoor-logistiek van 2021 tot heden; dat u verschillende interim jobs gedaan heeft, productiewerker, inpakker, procedure operator, handlanger; dat u niet gewerkt heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u niet werd opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst, dat uw vader politiek vluchteling is, hierdoor komt uw leven ook in gevaar als u terug naar uw herkomstland zou gaan, dat al uw belangen in België liggen, al uw familieleden zijn hier, dat u geen banden heeft met uw herkomstland, dat u in België bent opgegroeid en dat u hier naar school bent gegaan en u hier gewerkt heeft, dat u vreest dat u door uw strafrechtelijk verleden gemarginaliseerd en verstoten zal worden.

Op 19.07.2021 legde Meester M. ESHAGHZEY volgende documenten voor: persoonlijke brief ouders, attest gezinssamenstelling d.d. 15.06.2021, getuigschrift basisonderwijs, studiegetuigschrift van het tweede leerjaar van de derde graad van het secundair onderwijs Stedelijk Lyceum Zuid d.d. 30.06.2016, persoonlijke brief leerkracht 6de middelbaar d.d. 14.06.2021, aanbevelingsbrief Schotense Tuinwerken

bvba d.d. 18.06.2021, werklooptraject interim d.d. 08.06.2021, inschrijvingsbewijs examencommissie 14.06.2021, attest examenplanning Nederlands schriftelijk d.d. 06.04.2021, inschrijvingsfiche Kodakan Judoclub + bewijs van vaardigheid, schoolfoto's, persoonlijke foto's, persoonlijke brieven vrienden, gevangenisfiche individueel gedrag, schrijven JWA trajectbegeleider, bezoekerslijst gevangenis, inschrijvingsverzoek cursus Spaans in de gevangenis 27.10.2020, Schrijven Casemanagement d.d. 10.06.2021, Schrijven Moderator, Betalingsbewijs schadevergoeding d.d. 29.05.2021, Brieven/kerstkaartje medegedetineerden, Huurovereenkomst op naam van uw vader, recente foto's van u.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 22 § 1, 3° van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die u heeft begaan, of met het gevaar dat van u uitgaat, met de duur van uw verblijf in het Rijk, met het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd en met de Uit het administratief dossier blijkt dat u in het verleden een relatie had met G. S. (.), geboren te Deurne op 16.02.2000 van Belgische nationaliteit. Uit deze relatie zijn geen kinderen geboren. Uit het strafdossier blijkt dat tussen u en G. S. (.) sinds 2016 een knipptichtrelatie bestond. Mevrouw komt u, zij het vrij zelden, bezoeken in de gevangenis. U werd 2 maal veroordeeld voor geweldsdelicten ten aanzien van uw ex-partner en uw ex-partner werd als getuige gehoord bij uw veroordeling d.d. 08.05.2019. Uit voorgaande blijkt dat Mevrouw G. S. (.) op de hoogte was van uw misdrijven en er zelf slachtoffer van werd. Het waarborgen van een recht op eerbiediging van het gezinsleven veronderstelt het bestaan van een gezinsleven dat beschermen waardig is onder artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM). De beoordeling of er al dan niet sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Çerife Yigit/Turkije (GK), § 93). Gelet op de feiten waarvoor u veroordeeld werd op 30.04.2020 en op 15.10.2020 en de karaktereigenschappen die aan de basis van deze feiten liggen, kan terecht de aard van de relatie met mevrouw G.S. (.) in vraag gesteld worden. Alhoewel ze u soms nog komt bezoeken in de gevangenis, liggen er geen stukken voor waaruit blijkt dat u nog een relatie heeft met mevrouw. Bovendien heeft u in het hoorrecht verklaard geen duurzame relatie in België te hebben.

Verder verblijven uw moeder (S. K. (.), geboren op 18.11.1971 te Urus-Martan, Russische Federatie) en uw vader (G. T. V. (.), geboren op 04.06.1964 te Urus-Martan), uw zus (S. A. T. (.), geboren op 17.02.1990, te Urus-Martan, Belgische nationaliteit sinds 15.03.2018) en uw broer (G. I. (.), geboren op 04.01.1994 te Grozny, Russische Federatie) in België.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers en zussen valt echter enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u en uw broer en zus.

Uw vader, moeder en zus bezoeken u regelmatig in de gevangenis. U broer verblijft sinds 19.02.2021 zelf in de gevangenis. Hij werd op 16.08.2021 geïnterneerd. Het gegeven dat uw familie u komt bezoeken in de gevangenis wijst niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. U legde een gezinssamenstelling voor, waaruit blijkt dat u voor u in de gevangenis belande bij uw ouders inwoonde en een brief van uw vader waaruit blijkt dat u nog steeds bij hen welkom bent. Uit het gegeven dat u ook na uw vrijstelling uit de gevangenis bij uw ouders zou kunnen gaan wonen, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en deze familieleden worden afgeleid. Uw leeftijd (momenteel 25 jaar) laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan geacht worden op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen werkervaring niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland of daar waar u zich zou vestigen. Financiële ondersteuning en het inwonen volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen.

Uw moeder heeft verblijfsrecht in België en uw zus heeft de Belgische nationaliteit en kunnen België vrijelijk in en uit reizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Rusland dan wel een ander land, alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Uw vader is erkend vluchteling in Polen en deze status werd op 26.06.2013 bevestigd door het CGVS in België. Hij kan u bezoeken door middel van korte reizen naar een ander derde land, waar ook u naartoe kan reizen, alsook middels moderne communicatiemiddelen. Uw broer werd geïnterneerd. Het feit dat u hem tijdens zijn internering niet zal zien, is enkel te wijten aan uw eigen crimineel gedrag. Hij kan met u

contact onderhouden middels moderne communicatiemiddelen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van stortingen). U familie kan u vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van een privéleven in Rusland of elders.

U vermeldde op het formulier Hoorrecht dat u nog familie heeft in België, namelijk een oom en een tante met hun 4 kinderen. Daarnaast verblijft één oom (G. Z. (...)) in Oostenrijk en verblijven een andere oom (G. T. (...)) en één tante (A. G. (...)) in Noorwegen. De bescherming die artikel 8 van het EVRM biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de (minderjarige) kinderen. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. De afstammingsband werd niet aangetoond, noch is gebleken dat de relatie die u met één van deze familieleden zou hebben, van dien aard is dat zij zou vallen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is hoe dan ook zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben in het vrijwaren van de openbare orde.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Aangezien u op zeer jonge leeftijd (7 jaar) in België aankwam, zal het terugkeren naar Rusland of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld aanpassing van u vergen. Er werden echter geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Rusland of in een derde land te vestigen. U stelt dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst omdat uw vader er politiek vluchteling is, en uw leven hierdoor ook in gevaar komt. Wat betreft de beoordeling van het reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM komt het aan u toe om aannemelijk te maken dat u bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (EHRM, Auad/Bulgarije, 11 oktober 2011, § 99, punt b; en RvS, 20 mei 2005, nr. 144.754). Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat evenmin op zich (EHRM, Vilvarajah en cons.A/verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111; en RvV, 21 september 2017, nr. 192.378). Een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM werd niet aangetoond.

U stelt dat al uw belangen in België liggen, dat al uw familieleden hier zijn en dat u absoluut geen banden heeft met uw herkomstland. Uw ouders bevestigen in een brief dat uw grootouders langs vaders en moederskant gestorven zijn en dat al uw tantes, ooms, neven en nichten in Europa wonen. Indien er geen sociaal netwerk zou zijn, laat uw leeftijd (25 jaar) toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis opnieuw de banden met dit land aan te halen en aldaar opnieuw een leven uit te bouwen zonder al te grote moeilijkheden. Bovendien kan uw familie u ook vanuit België helpen om u te integreren in Rusland. Uit het formulier Hoorrecht blijkt dat u een basiskennis heeft van het Russisch. Deze basiskennis zal u helpen bij het beter leren van de taal.

U stelt dat u in België bent opgegroeid en dat u hier gewerkt heeft, dat door uw strafrechtelijk verleden er een risico bestaat dat u gemarginaliseerd en verstoten kan worden in uw land van herkomst. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier een schoolopleiding is genoten, dat u andere opleidingen heeft gevolgd, dat u vloeiend Nederlands spreekt, dat er behalve de familieleden ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd, dat uw sociale leven zich hier afspeelt en dat uw hobby's, waaronder judo beoefende in uw jeugd. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België zou verlaten, uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijke uitzonderlijke aard zouden zijn, dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en acute gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onderhoudt aan het plegen van strafbare feiten.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken daar waar u zich zal vestigen. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u mogelijks snel nieuw werk zou kunnen vinden, als student gewerkt heeft in België, dat u sporadisch interimarbeid heeft verricht en dat u tussen 02.01.2018 en 16.08.2019 als zelfstandige was aangesloten bij een sociaal verzekeringsfonds en dat u op zelfstandige basis gewerkt heeft, doet niets af aan het gegeven dat u meermaals veroordeeld werd voor ernstige feiten en dat een risico op recidive bestaat.

Dat u volgens een oud leerkracht/zaakvoerder een werf kan leiden en kan planlezen en dat u volgens een ex-werkgever (Schotense Tuinwerken bvba), potentieel heeft, kan alleen maar in uw voordeel werken bij het vinden van een job in Rusland of elders. Het gegeven dat u een cursus Spaans wenste te volgen in de gevangenis en dat u zich ingeschreven heeft bij de examencommissie voor de richting BSO Kantoor logistiek vlijst er nog niet noodzakelijk op dat u tot inkeer bent gekomen of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstige reële en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. U kan eventueel een gelijkaardige vorming volgen in uw land van herkomst of elders. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Rusland, of daar waar u zich zal vestigen, geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De feiten waarvoor u veroordeeld werd, zijn bijzonder ernstig en getuigen van een gewelddadige instelling, een verregaand gebrek aan normbesef en een criminele ingesteldheid. U maakte reeds meerdere slachtoffers en het risico dat u nog meer slachtoffers zal maken, is reëel. Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen, in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

Uw vader werd tussen 12.05.2007 en 15.06.2007 opgenomen in het ziekenhuis wegens een hartinfarct en stress. Ook uw moeder werd van 11.2005 tot 11.2006 behandeld omwille van hepatitis C. De medische arts verklaarde haar op 27.04.2007 genezen. U hebt heden geen nieuwe elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of de huidige gezondheidstoestand van een van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Krachtens artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt het u verboden het grondgebied van België te betreden, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen en dit voor een duur van 8 jaar, om volgende redenen: Een inreisverbod van 8 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. De duur van het inreisverbod houdt rekening met het feit dat uw ouders, broer en zus in België heeft, die u regelmatig in de gevangenis bezoeken.

U heeft niet minder dan 6 strafrechtelijke veroordelingen opgelopen. U werd meermaals veroordeeld voor gewelddadige feiten. U heeft de kansen die u door Justitie werden gegeven, niet aangegrepen om uw leven te beteren. U bevindt zich momenteel in een strafcategorie boven de 5 tot 7 jaar.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 06.01.2015 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel voor een termijn van 5 jaren, uitgezonderd een effectieve gevangenisstraf van 12 maanden daar u zich schuldig maakte aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, de diefstal gepleegd zijnde bij nacht, door twee of meer personen, de schuldigen om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren, gebruik gemaakt hebbende van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor gedreven tuig, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, ten nadele van 5 personen. Deze feiten pleegde u op 27.07.2014.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 16.05.2017 tot een probatiestraf van 2 jaren (vervangende gevangenisstraf bij niet-naleving: 1 jaar) daar u zich schuldig maakte aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of

verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad (2 slachtoffers) en aan met voorbedachten rade, opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht (1 slachtoffer). Feiten die u respectievelijk pleegde op 06.03.2016 en op 14.10.2016.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 08.05.2019 tot een definitieve gevangenisstraf van 3 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig maakte aan opzettelijke slagen en verwondingen te hebben toegebracht (1 slachtoffer). Feiten die u pleegde op 27.08.2018.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 30.04.2020 (op beroep tegen het vonnis d.d. 08.02.2019) tot een definitieve gevangenisstraf van 40 maanden in staat van wettelijke herhaling met onmiddellijke aanhouding en ontzette u uit de rechten conform artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van 5 jaar daar u zich schuldig maakte aan de misdaad van verkrachting te hebben gepleegd, zijnde elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon, die daar niet in toestemt, wanneer met name de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang, bedreiging, verrassing, list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of een geestelijk gebrek van het slachtoffer (feit gepleegd op 05.03.2018); aan opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad, met de omstandigheid dat u het misdrijf heeft gepleegd tegen uw echtgenoot of de persoon met wie u samenleefde of samengeleefd had en een duurzame affectieve en seksuele relatie had of gehad had (feit gepleegd op 05.03.2018) en aan een persoon, te hebben belaagd, terwijl u wist of had moeten weten dat u door uw drang de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren, ten nadele van G. S. (..) geboren te Antwerpen (Deurne) op 16 februari 2000 (Feit gepleegd tussen 01.02.2018 en 06.03.2018, meermaals op niet nader te bepalen data, onder meer op 28.02.2018 en op 05.03.2018).

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 15.10.2020 (op beroep tegen het vonnis d.d. 31.01.2020) tot een bijkomende gevangenisstraf van 20 maanden, in staat van wettelijke herhaling, daar u zich schuldig maakte aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad, met de omstandigheid dat u het misdrijf heeft gepleegd tegen uw echtgenoot of de persoon met wie u samenleefde of samengeleefd had en een duurzame affectieve en seksuele relatie had of gehad had (2 feiten), ten nadele van G. S. (..), geboren te Antwerpen (Deurne) op 16 februari 2000; aan een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen een inspecteur van politie Antwerpen; aan een persoon te hebben belaagd terwijl u wist of had moeten weten dat u door uw gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren; aan landelijke of stedelijke afsluitingen, uit welke materialen ook gemaakt geheel of ten dele te hebben vernield, te weten een voordeur van de woning gelegen te 2970 Schilde, (..) bus 0001; aan mondeling, onder een bevel of onder een voorwaarde te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is en aan bedreiging door gebaren of zinnebeelden met een aanslag op personen of eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is. Deze feiten pleegde u ten nadele van G. S. (..) en/of G. F. (..) Deze feiten pleegde u tussen 07.04.2019 en 27.08.2019.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 25.11.2020 tot een definitieve gevangenisstraf van 6 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig maakte aan een vrij verkrijgbaar wapen, namelijk een gehomologeerd alarmwapen met lader van het merk Bruni Model 92 9mm PAK met nummer BELC0073, te hebben gedragen zonder daartoe een wettige reden te kunnen aantonen en aan scherpe, snijdende of stompe voorwerpen of stoffen die niet als wapen zijn ontworpen, maar waarvan, gegeven de concrete omstandigheden duidelijk is dat degene die ze draagt of vervoert, ze wenst te gebruiken voor het toebrengen van lichamelijk letsel aan of het bedreigen van personen, terwijl dit verboden is, te hebben gedragen of vervoerd, namelijk een groen keukenmes. Deze feiten pleegde u op 28.10.2018.

De feiten getuigen van een onbeheerste agressiviteit, en een gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit en dit ten aanzien van een persoon met wie u een duurzame seksuele relatie had. Uw handelingen zijn bijzonder laakbaar en u respecteert de fysieke integriteit van een andere persoon niet. Uit het strafdossier (deskundigenverslag van dr. De Vos) blijkt dat u een verlaagde frustratiedrempel heeft die kan leiden tot agressieve acting out. De kans op recidive is groot.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u niet minder dan 4 veroordelingen voor de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt (op 27.09.2019, 17.10.2019, 18.10.2019, 17.12.2019). Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. U staat totaal niet stil bij de mogelijke gevolgen van uw handelen, u werd tweemaal veroordeeld voor intoxicatie aan het stuur. Alhoewel u dus teveel gedronken had, weerhield u dit niet toch te rijden en dat dan nog

zonder geldige verzekering en/of inschrijving. U heeft vluchtmisdrijf gepleegd, gelukkig zonder gekwetsten. U hield op geen enkele wijze rekening met derden. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag.

Uit het strafdossier blijkt dat u met een ernstige agressie- en drankprobleem te kampen heeft. Er liggen echter thans nog geen stukken voor waaruit kan afgeleid worden dat u uw agressieproblematiek onder controle zou hebben en dat u niet langer verslaafd zou zijn. Ter staving legde u een schrijven voor van Casemanagement Stad Antwerpen op 10.06.2021 dat u tijdens uw aanhouding wenste in te stappen in een residentieel traject op vlak van verslaving. U legde ook een gevangenisfiche individueel gedrag voor met als datum 18.05.2021 en 05.06.2021 waar u een vriendelijke, nette indruk naliet. Er dient opgemerkt te worden dat deze fiche slechts betrekking heeft tot de maand mei en juni 2021. Het feit dat u heden onder een strenge overheidscontrole staat en de vrijheid om uw eigen gedrag te bepalen onderworpen is aan ernstige beperkingen, biedt evenmin de garantie dat u dergelijk gedrag blijft volhouden wanneer u niet langer onder strikt toezicht zou staan.

Het feit dat u een infossessie dader-slachtofferbemiddeling heeft gevolgd, doet geen afbreuk aan het feit dat u veroordeeld werd voor zeer ernstige misdrijven.

Uit het aflossen van uw penale boeten blijkt onvoldoende een werkelijk schuldinzicht. Het is een verplichting penale boeten, gerechtskosten en burgerlijke partijen af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dat doet. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat er slechts één stuk voorligt waaruit blijkt dat u één storting heeft gedaan. Deze storting dateert van 29.05.2021 nadat de gevangenis op de hoogte werd gesteld dat er een onderzoek werd ingesteld naar uw verblijfsrecht.

Ondanks uw nog jonge leeftijd, heeft u reeds 6 strafrechtelijke veroordelingen opgelopen wegens vermogen- en gewelddelicten. Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid voor sociale, morele en economische waarden en een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van een ander persoon. Doordat u de eerdere kansen om u te herpakken onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw straffbare feiten pleegt. U trekt geen lessen uit uw eerdere veroordelingen of de maatregelen die aan u opgelegd werden. U blijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook voor de maatschappij een gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het risico dat uw agressiviteit op een gegeven moment zo uit de hand loopt dat slachtoffers blijvende beperkingen overhouden of zelfs het leven laten kan niet uitgesloten worden.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die het opleggen van een inreisverbod rechtvaardigen.

Uit het administratief dossier blijkt dat u in het verleden een relatie had met G. S. (..), geboren te Deurne op 16.02.2000 van Belgische nationaliteit. Uit deze relatie zijn geen kinderen geboren. Uit het strafdossier blijkt dat tussen u en G. S. (..) sinds 2016 een knipperlichtrelatie bestond. Mevrouw komt u, zij het vrij zelden, bezoeken in de gevangenis. U werd 2 maal veroordeeld voor geweldsdelicten ten aanzien van uw ex-partner en uw ex-partner werd als getuige gehoord bij uw veroordeling d.d. 08.05.2019. Uit voorgaande blijkt dat Mevrouw G. S. (..) op de hoogte was van uw misdrijven en er zelf slachtoffer van werd. Het waarborgen van een recht op eerbiediging van het gezinsleven veronderstelt het bestaan van een gezinsleven dat beschermen waardig is onder artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM). De beoordeling of er al dan niet sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Çerife Yigit/Turkije (GK), § 93). Gelet op de feiten waan/oor u veroordeeld werd op 30.04.2020 en op 15.10.2020 en de karaktereigenschappen die aan de basis van deze feiten liggen, kan terecht de aard van de relatie met mevrouw G. S. (..) in vraag gesteld worden. Alhoewel ze u soms nog komt bezoeken in de gevangenis, liggen er geen stukken voor waaruit blijkt dat u nog een relatie heeft met mevrouw. Bovendien heeft u in het hoorrecht verklaard geen duurzame relatie in België te hebben.

Verder verblijven uw moeder (S. K. (..), geboren op 18.11.1971 te Urus-Martan, Russische Federatie) en uw vader (G. T. V. (..), geboren op 04.06.1964 te Urus-Martan), uw zus (S. A. T. (..), geboren op 17.02.1990, te Urus-Martan, Belgische nationaliteit sinds 15.03.2018) en uw broer (G. I. (..), geboren op 04.01.1994 te Grozny, Russische Federatie) in België.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers en zussen valt echter enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens; EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid,

noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u en uw broer en zus.

Uw vader, moeder en zus bezoeken u regelmatig in de gevangenis. U broer verblijft sinds 19.02.2021 zelf in de gevangenis. Hij werd op 16.08.2021 geïnterneerd. Het gegeven dat uw familie u komt bezoeken in de gevangenis wijst niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. U legde een gezinssamenstelling voor, waaruit blijkt dat u voor u in de gevangenis belande bij uw ouders inwoonde en een brief van uw vader waaruit blijkt dat u nog steeds bij hen welkom bent. Uit het gegeven dat u ook na uw vrijstelling uit de gevangenis bij uw ouders zou kunnen gaan wonen, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en deze familieleden worden afgeleid. Uw leeftijd (momenteel 25 jaar) laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan geacht worden op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen werkervaring niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland of daar waar u zich zou vestigen. Financiële ondersteuning en het inwonen volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen.

Uw moeder heeft verblijfsrecht in België en uw zus heeft de Belgische nationaliteit en kunnen België vrijelijk in en uit reizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Rusland dan wel een ander land, alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Uw vader is erkend vluchteling in Polen en deze status werd op 26.06.2013 bevestigd door het CGVS in België. Hij kan u bezoeken door middel van korte reizen naar een ander derde land, waar ook u naartoe kan reizen, alsook middels moderne communicatiemiddelen. Uw broer werd geïnterneerd. Het feit dat u hem tijdens zijn internering niet zal zien, is enkel te wijten aan uw eigen crimineel gedrag. Hij kan met u contact onderhouden middels moderne communicatiemiddelen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van stortingen). U familie kan u vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van een privéleven in Rusland of elders.

U vermeldde op het formulier Hoorrecht dat u nog familie heeft in België, namelijk een oom en een tante met hun 4 kinderen. Daarnaast verblijft één oom (G. Z. (...)) in Oostenrijk en verblijven een andere oom (G. T. (...)) en één tante (A. G. (...)) in Noorwegen. De bescherming die artikel 8 van het EVRM biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de (minderjarige) kinderen. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. De afstammingsband werd niet aangetoond, noch is gebleken dat de relatie die u met één van deze familieleden zou hebben, van dien aard is dat zij zou vallen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is hoe dan ook zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben in het vrijwaren van de openbare orde.

Aangezien u op zeer jonge leeftijd (7 jaar) in België aankwam, zal het terugkeren naar Rusland of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld aanpassing van u vergen. Er werden echter geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Rusland of in een derde land te vestigen. U stelt dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst omdat uw vader er politiek vluchteling is, en uw leven hierdoor ook in gevaar komt. Wat betreft de beoordeling van het reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM komt het aan u toe om aannemelijk te maken dat u bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (EHRM, Auad/Bulgarije, 11 oktober 2011, § 99, punt b; en RvS, 20 mei 2005, nr. 144.754). Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat evenmin op zich (EHRM, Vilvarajah en cons. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111; en RvV, 21 september 2017, nr. 192.378). Een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM werd niet aangetoond.

U stelt dat al uw belangen in België liggen, dat al uw familieleden hier zijn en dat u absoluut geen banden heeft met uw herkomstland. Uw ouders bevestigen in een brief dat uw grootouders langs vaders en moederskant gestorven zijn en dat al uw tantes, ooms, neven en nichten in Europa wonen. Indien er geen sociaal netwerk zou zijn, laat uw leeftijd {25 jaar} toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis opnieuw de banden met dit land aan te halen en aldaar opnieuw een leven uit te bouwen zonder al te grote moeilijkheden. Bovendien kan uw familie u ook vanuit België helpen om u te integreren in Rusland. Uit het formulier Hoorrecht blijkt dat u een basiskennis heeft van het Russisch. Deze basiskennis zal u helpen bij het beter leren van de taal.

U stelt dat u in België bent opgegroeid en dat u hier gewerkt heeft, dat door uw strafrechtelijk verleden er een risico bestaat dat u gemarginaliseerd en verstoten kan worden in uw land van herkomst. Het is

inherent aan een langdurig verblijf dat hier een schoolopleiding is genoten, dat u andere opleidingen heeft gevolgd, dat u vloeiend Nederlands spreekt, dat er behalve de familieleden ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd, dat uw sociale leven zich hier afspeelt en dat uw hobby's, waaronder judo beoefende in uw jeugd. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België zou verlaten, uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijke uitzonderlijke aard zouden zijn, dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en acute gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onderhoudt aan het plegen van strafbare feiten.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken daar waar u zich zal vestigen. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u mogelijks snel nieuw werk zou kunnen vinden, als student gewerkt heeft in België, dat u sporadisch interim arbeid heeft verricht en dat u tussen 02.01.2018 en 16.08.2019 als zelfstandige was aangesloten bij een sociaal verzekeringsfonds en dat u op zelfstandige basis gewerkt heeft, doet niets af aan het gegeven dat u meermaals veroordeeld werd voor ernstige feiten en dat een risico op recidive bestaat.

Dat u volgens een oud leerkracht/zaakvoerder een werf kan leiden en kan planlezen en dat u volgens een ex-werkgever (Schotense Tuinwerken bvba), potentieel heeft, kan alleen maar in uw voordeel werken bij het vinden van een job in Rusland of elders. Het gegeven dat u een cursus Spaans wenste te volgen in de gevangenis en dat u zich ingeschreven heeft bij de examencommissie voor de richting BSO Kantoor logistiek wijst er nog niet noodzakelijk op dat u tot inkeer bent gekomen of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstige reële en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. U kan eventueel een gelijkaardige vorming volgen in uw land van herkomst of elders. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Rusland, of daar waar u zich zal vestigen, geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De feiten waan/oor u veroordeeld werd, zijn bijzonder ernstig en getuigen van een gewelddadige instelling, een verregaand gebrek aan normbesef en een criminele ingesteldheid. U maakte reeds meerdere slachtoffers en het risico dat u nog meer slachtoffers zal maken, is reëel. Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen, in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

Uw vader werd tussen 12.05.2007 en 15.06.2007 opgenomen in het ziekenhuis wegens een hartinfarct en stress. Ook uw moeder werd van 11.2005 tot 11.2006 behandeld omwille van hepatitis C. De medische arts verklaarde haar op 27.04.2007 genezen. U hebt heden geen nieuwe elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of de huidige gezondheidstoestand van een van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Het staat u bovendien vrij om desgevallend op eender welk moment gedurende de komende 8 jaar een opschorting of opheffing van het inreisverbod te vagen in het kader van uw recht op gezins- en familiaal leven, overeenkomstig de vigerende wettelijke bepalingen terzake. Indien u effectief voldoet aan de voorwaarden om een recht op verblijf in het Rijk te bekomen hoeft onderhavig inreisverbod voor u dan ook geenszins een moeilijk te herstellen nadeel te vormen.

Gezien uw ouders, broer en zus in België wonen, en uw nog jonge leeftijd, wordt het inreisverbod beperkt tot 8 jaar in de hoop dat dit u tot inzicht zal brengen om u in de toekomst beter te gedragen en opnieuw een leven in normale omstandigheden op te bouwen. U dient te beseffen dat u, gezien de veroordelingen die u heeft opgelopen, een veel langer inreisverbod opgelegd kan worden."

2. Over de rechtspleging

2.1. Ter terechtzitting legt de advocaat van verzoekende partij een stuk neer, afkomstig van het CAW Oost-Vlaanderen. Het stuk zelf is niet gedateerd maar de bijgevoegde mail dateert van 22 december 2021.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dient er evenwel op te wijzen dat hij, als annulatierechter, de regelmatigheid van een beslissing van het bestuur moet beoordelen in functie van de gegevens die beschikbaar waren ten tijde van het nemen van deze beslissing (cf. RvS 2 juli 2008, nr. 2 982 (c)). De door de partijen aangeleverde documenten die dateren van na de datum waarop de bestreden beslissing werd genomen kunnen dan ook niet bij de beoordeling van de gegrondheid van het beroep worden betrokken.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel, gericht tegen de beslissing tot beëindiging van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, betoogt de verzoekende partij als volgt:

"2.1 Wat de beëindiging van verblijf met het bevel om het grondgebied te verlaten betreft:

Eerste middel: Schending van het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel

Aangezien er een schending is van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, in samenhang met art. 13 EVRM.

De bestreden beslissing is strijdig met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Door het nemen van de bestreden beslissing maakt de Belgische staat een inbreuk op de elementaire beginselen van behoorlijk bestuur, o.m. van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat de staatssecretaris door te handelen zoals hij gehandeld heeft toch elke voeling met de realiteit verloren is.

De door verzoeker ingeroepen zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (R.v.St., nr. 107.624, 11 juni 2002; zie Arrest RVV nr. 15.753 van 10 september 2008 in de zaak RvV XII).

Aangezien het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; zie arrest RW nr. 21.834 van 23 januari 2010 in de zaak RvV X / II).

Aangezien in casu op basis van de bestreden beslissing de overheid kennelijk haar discretionaire bevoegdheid heeft overschreden. Dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is en derhalve tevens het redelijkheidsbeginsel schendt.

2.

Uit de samenlezing van hetgeen voorafgaat, dient men te concluderen dat de overheid overhaast, onnodig en ondoordacht is tewerk gegaan. Zo werd er op geen enkele wijze een onderzoek gedaan naar de actuele situatie en naar het feit of er heden een actueel gevaar voor de openbare orde bestaat. Zo heeft men zelfs geen navraag gedaan in de gevangenis aangaande het huidige gedrag van verzoeker.

Er is aldus niet in concreto onderzocht of er thans een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging aanwezig is in het gedrag van verzoeker, wat duidelijk niet het geval is.

In die zin kan een actueel en reëel risico op een nieuwe schending van de openbare orde dan ook niet weerhouden worden.

3.

In zijn rechtspraak licht het HvJ toe dat het begrip "openbare orde" hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, veronderstelt dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast.

Verder moeten "ernstige redenen van openbare orde" worden onderscheiden van gewone "redenen van openbare orde of nationale veiligheid" en "dwingende redenen van openbare orde". "Ernstige redenen" vertalen het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen dan de gewone "redenen" terwijl "dwingende redenen" vereisen dat de omstandigheden van het geval nog ernstiger zijn.

Daaruit volgt dat het begrip "ernstige redenen" breder is dan het begrip "dwingende redenen" (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 19). De algemene vaststelling dat strafbare feiten werden gepleegd die de openbare orde in het gedrang kunnen brengen, volstaat op zich niet om beperkende verblijfsmaatregelen te nemen. Maatregelen die worden genomen ter bescherming van de openbare orde, zoals een beëindiging van verblijf, mogen uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken vreemdeling waaruit een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een

fundamenteel belang van de samenleving blijkt, zoals artikel 45, § 2 van de Vreemdelingenwet stipuleert (zie in deze zin HvJ 13 september 2016, C- 165/14, Rendon Marin, pt. 59-61).

Dit impliceert een individueel onderzoek van het voorliggende geval. Het komt de Staatssecretaris dan ook toe om op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling of in de strafbare feiten die deze vreemdeling heeft gepleegd een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die ter bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid een beslissing die een beperking van het inreisrecht of het verblijfsrecht van een vreemdeling inhoudt kan rechtvaardigen (HvJ 13 september 2016, C-304/14, CS, pt. 46).

Bij het beoordelen van een bedreiging voor de openbare orde moet rekening worden gehouden met de aard en ernst van de strafbare feiten, het aantal strafbare feiten en de veroorzaakte schade. Naast voldoende ernstig en werkelijk, dient deze bedreiging ook actueel te zijn. De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden ofte herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30).

Het is aan de nationale overheden, in casu de staatssecretaris, om in elk afzonderlijk geval te (be)oordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. De staatssecretaris moet derhalve zijn besluit baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de betrokken vreemdeling en dit aan de hand van de objectieve elementen zoals deze voorliggen op het ogenblik dat hij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier. Hierbij weze opgemerkt "dat het ook mogelijk is dat het enkele feit van het voorafgaand gedrag voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging van de openbare orde" (HvJ 27 oktober 1977, C- 30/77, Bouchereau, pt. 29).

Men kan duidelijk stellen dat er in hoofde van verzoeker geen actueel bedreiging tot het stellen van crimineel gedrag bestaat. In kader van het hoorrecht heeft verzoeker verschillende documenten voorgelegd die het gedrag van verzoeker duiden. Zo wordt er in zijn gevangenis fiche zijn individueel gedrag besproken. Op 15 mei 2021 wordt er duidelijk gesteld dat hij "een vriendelijke, nette indruk nalaat. Dankbaar dat ze nog warm eten hebben gekregen" Op 5 juni 2021 stelt de gevangenis dat hij vragen had ivm de mutatie naar de open vleugels. Was hierbij vriendelijk en snapt dat hij hier even bij zal moeten wachten tot het zijn beurt is. (stuk 15)

Daarnaast heeft hij via de casemanagement Stad Antwerpen verzocht om in een residentieel traject in te stappen voor de aanpak van de verslavingsproblematiek. Dit toont aan dat hij erkent dat er een problematiek bestaat/bestond en concrete stappen neemt om deze aan te pakken. (stuk 19)

Ook heeft hij op 27 februari 2021 een aanvraag voor slachtoffer-dader bemiddeling ingediend. (stuk 20)

Daarnaast heeft hij zich op 14 juni 2021 vanuit de gevangenis ingeschreven voor de examencommissie om alsnog zijn diploma van het secundair onderwijs te behalen. (stuk 9)

Verweerster stelt dus onterecht dat verzoeker een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van het verblijf rechtvaardigen en zelfs vereisen. Indien verzoeker nog altijd een reëel en ernstig en actueel gevaar zou hebben gevormd dat had hij geen voorbeeldig gedrag vertoont in de gevangenis, had hij zich niet aangemeld voor bepaalde therapieën en had hij heet aanvraag gedaan voor een slachtoffer-daderbemiddeling. Verweerster stelt verkeerdelijk dat dit komt omdat hij onder een strenge overheidscontrole staat en zijn vrijheid om zijn eigen gedrag te bepalen onderworpen is aan ernstige beperkingen. Niets is minder waar. Binnen het gevangenisregime bestaat er nog steeds een tuchtbeleid voor gedetineerden die zich misdragen. Verzoeker is daar geen enkele keer aan onderworpen geweest. Dit middel is dan ook gegrond"

3.2. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

3.4. *In casu* heeft de verwerende partij toepassing gemaakt van artikel 22, §1, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) om het verblijfsrecht van verzoekende partij te beëindigen. Dit artikel luidt:

“De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende onderdanen van derde landen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid :

(..)

3° de onderdaan van een derde land die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft.”

Verder bepaalt artikel 23 van de vreemdelingenwet:

“§ 1.

De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten.

Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2.

Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.”

3.5. Verzoekende partij betoogt in essentie dat de verwerende partij geen onderzoek heeft gedaan naar de actuele situatie en naar het feit of er heden een actueel gevaar voor de openbare orde bestaat. Verzoekende partij meent dat niet kan gesteld worden dat er een actuele bedreiging tot het stellen van crimineel gedrag bestaat. Zo blijkt uit de door haar voorgelegde documenten in het kader van het hoorrecht dat zij zich goed gedraagt in de gevangenis. Verder onderneemt zij concrete stappen om haar verslavingsproblematiek aan te pakken en heeft zij een aanvraag voor slachtoffer-dader bemiddeling ingediend. Zij heeft zich ook ingeschreven voor de examencommissie om alsnog haar diploma secundair onderwijs te halen.

3.6. De Raad wijst erop dat het de staatssecretaris toekomt om op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling of in de strafbare feiten die deze vreemdeling heeft gepleegd een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die ter bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid een beslissing die een beperking van het inreisrecht of het verblijfsrecht van een vreemdeling inhoudt kan rechtvaardigen (HvJ 13 september 2016, C-304/14, CS, pt. 46).

Bij het beoordelen van een bedreiging voor de openbare orde moet rekening worden gehouden met de aard en ernst van de strafbare feiten, het aantal strafbare feiten en de veroorzaakte schade. Naast voldoende ernstig en werkelijk, dient deze bedreiging ook actueel te zijn. De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30; Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24). Het is aan de nationale overheden, *in casu* de staatssecretaris, om in elk afzonderlijk geval te (be)oordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. De staatssecretaris moet derhalve zijn besluit baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de betrokken vreemdeling en dit aan de hand van de objectieve elementen zoals deze voorliggen op het ogenblik dat hij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier. Hierbij weze opgemerkt *“dat het ook mogelijk is dat het enkele feit van het voorafgaand gedrag voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging van de openbare orde”* (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77 Bouchereau, pt. 29). In deze zin heeft ook het EHRM geoordeeld dat in sommige gevallen de ernst van een misdrijf op zichzelf genoeg kan zijn om een beperkende verblijfsmaatregel te rechtvaardigen (EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A. v. Verenigd Koninkrijk, §63).

3.7. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet betwist dat zij zes strafrechtelijke veroordelingen heeft opgelopen en dat zij meermaals veroordeeld werd voor gewelddadige feiten. Zij betwist evenmin dat zij *“de kansen die door Justitie werden gegeven, niet aangegrepen (heeft) om (haar) leven te beteren”* noch betwist zij dat zij zich momenteel in een strafcategorie boven de vijf tot zeven jaar

bevindt. Verder betwist de verzoekende partij evenmin dat zij *“niet minder dan 4 veroordelingen voor de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen (heeft) (op 27.09.2019, 17.10.2019, 18.10.2019, 17.12.2019). Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. U staat totaal niet stil bij de mogelijke gevolgen van uw handelen, u werd tweemaal veroordeeld voor intoxicatie aan het stuur. Alhoewel u dus teveel gedronken had, weerhield u dit niet toch te rijden en dat dan nog zonder geldige verzekering en/of inschrijving. U heeft vluchtmisdrijf gepleegd, gelukkig zonder gekwetsten. U hield op geen enkele wijze rekening met derden. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag.”*

Waar verzoekende partij betoogt dat geen rekening werd gehouden met haar actueel gedrag, kan zij geenszins gevolgd worden. Zo motiveert de verwerende partij immers:

“De feiten getuigen van een onbeheerste agressiviteit, en een gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit en dit ten aanzien van een persoon met wie u een duurzame seksuele relatie had. Uw handelingen zijn bijzonder laakbaar en u respecteert de fysieke integriteit van een andere persoon niet. Uit het strafdossier (deskundigenverslag van dr. De Vos) blijkt dat u een verlaagde frustratiedrempel heeft die kan leiden tot agressieve acting out. De kans op recidive is groot.

(..)

Uit het strafdossier blijkt dat u met een ernstige agressie- en drankprobleem te kampen heeft. Er liggen echter thans nog geen stukken voor waaruit kan afgeleid worden dat u uw agressieproblematiek onder controle zou hebben en dat u niet langer verslaafd zou zijn. Ter staving legde u een schrijven voor van Casemanagement Stad Antwerpen op 10.06.2021 dat u tijdens uw aanhouding wenste in te stappen in een residentieel traject op vlak van verslaving. U legde ook een gevangenisfiche individueel gedrag voor met als datum 18.05.2021 en 05.06.2021 waar u een vriendelijke, nette indruk naliet. Er dient opgemerkt te worden dat deze fiche slechts betrekking heeft tot de maand mei en juni 2021. Het feit dat u heden onder een strenge overheidscontrole staat en de vrijheid om uw eigen gedrag te bepalen onderworpen is aan ernstige beperkingen, biedt evenmin de garantie dat u dergelijk gedrag blijft volhouden wanneer u niet langer onder strikt toezicht zou staan.

Het feit dat u een infosessie dader-slachtofferbemiddeling heeft gevolgd, doet geen afbreuk aan het feit dat u veroordeeld werd voor zeer ernstige misdrijven.

Uit het aflossen van uw penale boeten blijkt onvoldoende een werkelijk schuldinzicht. Het is een verplichting penale boeten, gerechtskosten en burgerlijke partijen af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dat doet. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat er slechts één stuk voorligt waaruit blijkt dat u één storting heeft gedaan. Deze storting dateert van 29.05.2021 nadat de gevangenis op de hoogte werd gesteld dat er een onderzoek werd ingesteld naar uw verblijfsrecht.

Ondanks uw nog jonge leeftijd, heeft u reeds 6 strafrechtelijke veroordelingen opgelopen wegens vermogen- en gewelddelicten. Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid voor sociale, morele en economische waarden en een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van een ander persoon. Doordat u de eerdere kansen om u te herpakken onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt. U trekt geen lessen uit uw eerdere veroordelingen of de maatregelen die aan u opgelegd werden. U blijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook voor de maatschappij een gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het risico dat uw agressiviteit op een gegeven moment zo uit de hand loopt dat slachtoffers blijvende beperkingen overhouden of zelfs het leven laten, kan niet uitgesloten worden.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.”

Uit de zeer uitvoerige motivering van de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten blijkt dat de verwerende partij erop gewezen heeft dat verzoekende doorheen de jaren verschillende zwaarwichtige strafbare feiten heeft gepleegd. Het gaat daarbij om feiten die ondermeer doen getuigen van een volkomen gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van anderen.

De verwerende partij wijst er daarbij op dat de verzoekende partij de kansen die de strafrechter haar initieel gegeven heeft om zich te herpakken, via een autonome probatiestraf waarbij zij haar agressieproblematiek en alcoholmisbruik moest aanpakken, onbenut heeft gelaten en integendeel

tijdens de autonome probatiestraf opnieuw overging tot het plegen van misdrijven, waaronder ook geweldsdelicten. De strafrechter oordeelde dan ook dat verzoekende partij al voldoende kansen had gekregen om komaf te maken met haar agressieproblematiek. De verwerende partij wijst erop dat de feiten waaraan de verzoekende partij zich bezondigt, doen getuigen van een *“onbeheerste agressiviteit, en een gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit”* en dat uit het strafdossier blijkt dat verzoekende partij *“een verlaagde frustratiedrempel heeft die kan leiden tot agressieve acting out.”* en dat de kans op recidive groot is.

De verwerende partij benadrukt daarbij nog dat het gebrek aan respect voor de wet en afwezigheid van verantwoordelijkheidszin verder onderstreept wordt door de vaststelling dat verzoekende partij niet minder dan vier veroordelingen voor inbreuken op de verkeerswetgeving heeft opgelopen. Daarbij gaat het ondermeer om intoxicatie aan het stuur en vluchtmisdrijf. Het gaat om ernstige feiten die weerom doen getuigen van het risico waaraan verzoekende partij anderen blootstelt door haar roekeloos gedrag.

Zoals verder uit de motieven blijkt erkent de verwerende partij dat verzoekende partij zich gedraagt in de gevangenis, dat zij wenst in te stappen in een traject om haar verslaving aan te pakken, dat zij een infosessie dader-slachtofferbemiddeling heeft gevolgd en dat zij penale boeten aflost. Evenwel wijst de verwerende partij erop dat verzoekende partij al op jonge leeftijd verschillende veroordelingen heeft opgelopen voor zeer ernstige feiten waarbij haar totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van andere personen naar voren is gekomen en dat eerdere veroordelingen er haar ook niet van weerhouden hebben te vervallen in ernstig crimineel gedrag. De verwerende partij wijst er daarbij ook op dat uit het deskundigenverslag blijkt dat verzoekende partij een verlaagde frustratiedrempel heeft die kan leiden tot agressieve acting-out en dat de kans op recidive groot is.

De Raad acht het geenszins kennelijk onredelijk dat de verwerende partij uit de aard, het aantal van de gepleegde feiten en het gegeven dat verzoekende partij zich niet door eerdere veroordelingen liet weerhouden om opnieuw ernstige criminele feiten te plegen, oordeelt dat hieruit een gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren komt waardoor het niet uit te sluiten valt dat verzoekende partij dergelijk gedrag naar de toekomst zal herhalen. De Raad kan de verwerende partij dan ook volgen dat het loutere gegeven dat verzoekende partij zich thans lijkt te gedragen in de gevangenis, geen afbreuk doet aan het actueel ernstig gevaar voor de openbare orde. Immers, zoals de verwerende partij opmerkt, zorgt een verblijf in de gevangenis ervoor dat verzoekende partij onderhevig is aan een strenge overheidscontrole waardoor de vrijheid om haar eigen gedrag te bepalen onderworpen is aan ernstige beperkingen. Indien dergelijke controle echter wegvalt is het, gelet op de criminele antecedenten van verzoekende partij waaruit een volgehouden ernstige criminele ingesteldheid blijkt, ingegeven door haar agressie-/verslavingsproblematiek, geenszins kennelijk onredelijk te stellen dat haar goed gedrag in de gevangenis niet wegneemt dat zij in haar criminele gewoonten hervalt eenmaal het overheidstoezicht in de gevangenis wegvalt. Haar betoog dat er ook in de gevangenis een tuchtbeleid bestaat voor gevangenen die zich misdragen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat het toezicht in de gevangenis verzoekende partij verhindert of alleszins beperkt in het stellen van criminele daden als degenen waarvoor zij veroordeeld werd, maar dat, eenmaal dat toezicht wegvalt, niet uitgesloten kan worden dat verzoekende partij hervalt, dit gelet op haar meerdere ernstige criminele antecedenten en de ingesteldheid in hoofde van verzoekende partij die daaruit gebleken is.

Verder, door opnieuw te verwijzen naar haar wil om haar verslavingsproblematiek aan te pakken, doet de verzoekende partij geen afbreuk aan de vaststelling van de verwerende partij dat *“Uit het strafdossier blijkt dat u met een ernstige agressie- en drankprobleem te kampen heeft. Er liggen echter thans nog geen stukken voor waaruit kan afgeleid worden dat u uw agressieproblematiek onder controle zou hebben en dat u niet langer verslaafd zou zijn.”* Inderdaad, uit niks blijkt dat verzoekende partij thans haar agressieproblematiek onder controle heeft of dat zij niet langer verslaafd is.

Zoals de verwerende partij terecht opmerkt blijkt uit het schrijven van Casemanagement Stad Antwerpen van 10 juni 2021 (dat verzoekende partij ook als stuk 19 heeft gevoegd aan het verzoekschrift) geenszins dat haar agressieproblematiek thans onder controle is en dat zij niet langer verslaafd is. Daaruit blijkt immers enkel dat de dienst enkele gesprekken met verzoekende partij heeft gehad in de gevangenis waarbij verzoekende partij aangaf mee te willen stappen in een residentieel traject op vlak van verslaving. Er blijkt hieruit evenwel geenszins dat verzoekende partij daadwerkelijk in dergelijk traject is gestapt en zo ja, wat de resultaten hiervan zijn.

Met haar verwijzing naar de informatiesessie slachtoffer-daderbemiddeling en het gestelde in het verzoekschrift dat zij een aanvraag heeft ingediend voor slachtoffer-daderbemiddeling maakt de

verzoekende partij evenmin aannemelijk dat haar agressie- en verslavingsproblematiek daarmee is aangepakt waardoor er in haar hoofd geen sprake meer zou zijn van de verlaagde frustratiedrempel die maakt dat de kans op recidive als groot wordt ingeschat.

Ook ziet de Raad niet in hoe het argument dat zij zich in de gevangenis heeft ingeschreven om haar diploma secundair onderwijs te halen, kan maken dat er in haar hoofd geen sprake meer zou zijn van een ernstig actueel gevaar voor de openbare orde. Immers, ook in het verleden heeft verzoekende partij onderwijs genoten, doch dit heeft er haar niet van weerhouden zich meermaals te bezondigen aan ernstige strafrechtelijke feiten.

3.8. Verzoekende partij maakt met haar betoog geenszins aannemelijk dat de verwerende partij op verkeerde gronden, met miskenning van bepaalde pertinente gegevens of op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat: *“Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.”*

3.9. Het eerste middel is ongegrond.

3.10. In een tweede middel, gericht tegen de beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, betoogt de verzoekende partij als volgt:

“Tweede middel: Schending van artikel 8 EVRM

Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2 Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat bij de belangenafweging in het kader van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven, dat beschermingswaardig is onder artikel 8 van het EVRM. Dit privé- en/of familie- en gezinsleven dient te bestaan op het moment van de bestreden beslissing.

Gaat het om een weigering van een voortgezet verblijf dan aanvaardt het EHRM dat er een inmenging is en dan dient het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen.

In het kader van een redelijke afweging tussen de specifieke omstandigheden van de betrokken individuen en het algemeen belang worden een aantal elementen in rekening genomen, met name de mate waarin het gezins- en privéleven daadwerkelijk worden verbroken, de omvang van de banden in de verdragsluitende staat, alsook de aanwezigheid van onoverkomelijke hinderpalen die verhinderen dat het gezins- en privéleven elders normaal en effectief worden uitgebouwd of verdergezet.

Het is duidelijk dat de bestreden beslissing een ontoelaatbare inmenging vormt in het privé- en gezinsleven van verzoeker. En dat de bestreden beslissing gevoerde onderzoek niet kan beschouwd worden als afdoende in het licht van artikel 8 van het EVRM.

Bij het maken van een redelijke afweging dient verweerder rekening te houden met de aard en de ernst van de inbreuken, met de duur van het verblijf, met de banden, met het bestaan van banden met het land van verblijf of met het ontbreken van banden met het land van oorsprong, met zijn leeftijd en de gevolgen voor hem en zijn familieleden.

Verzoeker kwam in 2013 op 7 jarige leeftijd met zijn ouders en broer en zus naar België. Verzoeker woont aldus ondertussen 18 jaar in België. Hij is in België als kind opgegroeid. Hij is hier naar de lagere school en naar de middelbare school gegaan. En heeft nadien ook op verschillende plaatsen gewerkt via de interim. (Stukken 4 tot 9 en 11 tot 13)

Alle belangen van verzoeker bevinden zich in België. Hij heeft hier zijn ouders op wiens adres hij nog altijd is ingeschreven. Bovendien wonen zijn siblings eveneens in België. Kortom is heel zijn kerngezin

in België. Daarnaast is zijn volledig netwerk in België: zijn vrienden, andere familieleden zoals een oom en een tante. (Stukken 3, 23 en 14)

Bovendien heeft hij in zijn land van herkomst absoluut geen banden. De grootouders zijn overleden en alle andere familieleden zijn verhuisd naar Europa. (Stuk 2)

Indien verzoeker terug gestuurd zou worden naar zijn land van herkomst zal hij volledig geïsoleerd geraken. Verzoeker heeft absoluut geen banden met Rusland. Hij is geboren in Oekraïne en is nooit in Rusland geweest.

Het klopt dat hij een basiskennis Russisch onder de knie heeft maar deze is niet voldoende om zijn volledig sociaal en professioneel leven in zijn land van herkomst te kunnen leiden.

Noch hebben verzoekers zijn ouders enige contact met mensen in hun land van herkomst. Zijn vader is erkend als vluchteling. Hij heeft dan ook alle banden met het thuisfront afgesneden. Zij kunnen hem dus absoluut niet helpen integreren in het land van herkomst. (Stuk 2)

Bij de afweging wordt er door verweerder onvoldoende rekening gehouden met deze elementen. Ze worden kort aangehaald in de bestreden beslissing maar ze gaat er vrij lichtzinnig over. Als enige tegenargument wordt aangehaald dat hij 25 jaar is en aldus in staat dient te zien om een eigen leven te kunnen leiden.

Als 25 jarige jongvolwassenen die met niets in het leven staat, heb je uiteraard de steun en hulp van familieleden en vrienden nodig voor het eigen sociaal welzijn.

Het EHRM stelt uitdrukkelijk dat de procedurele proportionaliteit onder artikel 8 EVRM vereist dat de mogelijkheid van minder verregaande maatregelen overwogen moet worden. Dit lijkt te kaderen binnen de recente praktijk van het Hof om steeds vaker het overwegen van 'minder verregaande maatregelen' uitdrukkelijk te incorporeren als sub-test in zijn proportionaliteitsanalyse. Het overwegen van minder verregaande maatregelen is de relevante test. Een dergelijke aanpak vereist op zijn minst dat nationale autoriteiten en rechters grondiger nagaan of een uitwijzing wel degelijk de enige manier is om de openbare orde te beschermen, en niet louter een gemakkelijksoplossing om een openbare ordeprobleem te 'exporteren'. (EHRM 26 juni 2014, no. 39428/12, Gablischvili t. Rusland)

Teneinde een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM aan te nemen tussen ouders en meerderjarige kinderen of meerderjarige broers/zussen, dient er sprake te zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid. In het arrest Mokrani (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33) stelt het EHRM dat betrekkingen tussen ouders en meerderjarige kinderen "ne bénéficient pas nécessairement de la protection de l'article 8 de la Convention sans que soit démontrée l'existence d'éléments supplémentaires de dépendance, autres que les liens affectifs normaux" (vrije vertaling: niet noodzakelijk de bescherming van artikel 8 van het Verdrag genieten zonder dat het bestaan is aangetoond van bijkomende elementen van afhankelijkheid die anders zijn dan de gewone affectieve banden).

Er bestaan in hoofd van verzoeker volgende bijkomende elementen van afhankelijkheid:

- Hij heeft altijd bij zijn ouders ingewoond.
- Hij affectieve afhankelijkheid. Sinds dat hij in de gevangenis verblijft, komen zijn ouders hem regelmatig bezoeken. (stuk 17)
- Financiële afhankelijkheid: Zijn ouders staan in voor al zijn financiële noden. Dit middel is aldus gegrond."

3.11. Artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) bepaalt het volgende:

"1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven is niet absoluut. Het EHRM heeft er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, Ukaj/Zwitserland, § 27). Op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht, hebben de verdragsstaten de taak om de openbare orde te waarborgen en om hierbij de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, Kurić en a./Slovenië (GK), § 355; zie ook EHRM 3

oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 100). De staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Wanneer er sprake is van een situatie van weigering van voortgezet verblijf, zoals een beëindiging van verblijf, dan vormt zulke maatregel een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. Bijgevolg dient in dat geval het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen.

Binnen de grenzen gesteld door artikel 8, tweede lid van het EVRM, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze geïnspireerd is door één of meerdere in de deze bepaling vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om één van deze doelen te bereiken (proportionaliteit).

Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie, enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde, anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76).

In deze belangenafweging moeten vanzelfsprekend alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken. Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, *quod in casu*, heeft het EHRM een aantal welbepaalde criteria geformuleerd die nationale overheden in het maken van een billijke belangenafweging moeten leiden, namelijk de zogenaamde Boultif/Üner criteria (EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 51).

Het betreft hier:

- (1) de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- (2) de duur van het verblijf in het gastland;
- (3) het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van betrokkene tijdens die periode;
- (4) de nationaliteit van alle betrokkenen;
- (5) de gezinssituatie van de betrokkene, zoals duur van het huwelijk alsook andere factoren die getuigen van een daadwerkelijk gezinsleven;
- (6) de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband (bv. toen hij/zij met de vreemdeling in het huwelijk trad of een relatie aanging);
- (7) de vraag of er kinderen zijn geboren uit dit huwelijk en, als dit het geval is, hun leeftijd;
- (8) de ernst van de moeilijkheden die de huwelijks(partner) zal ondervinden indien hij/zij de vreemdeling zou volgen naar het land waarheen ze worden uitgewezen; met name zijn er belemmeringen die een terugkeer naar het land van herkomst bemoeilijken.

Uit de uitspraak van het EHRM inzake Üner (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 55, 57 en 58) volgt dat naast de voormelde Boultif-criteria desgevallend ook in de belangenafweging moeten worden betrokken:

- (9) het belang en welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die kinderen waarschijnlijk zouden ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling;
- (10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst.

Het gewicht dat aan elk van de respectievelijke criteria moet gehecht worden varieert naargelang de specifieke omstandigheden van de voorliggende zaak (EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 70).

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, § 83) en anderzijds, dat dit artikel primeert op de bepalingen van de vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben.

Staten beschikken over een zekere beoordelingsmarge in hun beoordeling of een inmenging in het privé- en gezinsleven noodzakelijk en proportioneel is (EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76). Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, is het de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk op het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven (EHRM 19 februari 1998, Dalia/Frankrijk, § 52; EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 54; EHRM 2 april 2015, Sarközi en Mahran/Oostenrijk, § 62). Staten gaan hun beoordelingsmarge te buiten en schenden artikel 8 van het EVRM wanneer zij falen een zorgvuldige en redelijke belangenafweging te maken (EHRM 28 juni 2011, Nuñez/Noorwegen, § 84; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 62).

3.11.1. Uit de bestreden beslissing volgt dat het verblijf van verzoekende partij wordt beëindigd op grond van artikel 22, §1, 3° van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing heeft aldus een wettelijke basis, wat niet ter discussie staat. Het is verder niet betwistbaar dat de bestreden beslissing een legitiem doel nastreeft, met name de bescherming van de openbare orde en de voorkoming van strafbare feiten. De inmenging in het gezins- en privéleven van de verzoekende partij voldoet bijgevolg aan de formele voorwaarden bepaald in voornoemd artikel 8, tweede lid van het EVRM.

3.11.2. Vervolgens moet worden onderzocht of de inmenging noodzakelijk is, met name of de inmenging gerechtvaardigd wordt door een dwingende maatschappelijke behoefte en proportioneel is met het nagestreefde doel (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 54; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 51 en 53). Zoals hoger uiteengezet vereist dit dat de verwerende partij een zorgvuldige en redelijke afweging moet maken tussen het belang van de verzoekende partij enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het handhaven van de openbare orde anderzijds.

3.11.3. In de bestreden beslissing kan worden gelezen dat de gezinssituatie van de verzoekende partij in de beoordeling wordt betrokken waarbij overwogen wordt:

“Uit het administratief dossier blijkt dat u in het verleden een relatie had met G. S. (..), geboren te Deurne op 16.02.2000 van Belgische nationaliteit. Uit deze relatie zijn geen kinderen geboren. Uit het strafdossier blijkt dat tussen u en G. S. (..) sinds 2016 een knippertichtrelatie bestond. Mevrouw komt u, zij het vrij zelden, bezoeken in de gevangenis. U werd 2 maal veroordeeld voor geweldsdelicten ten aanzien van uw ex-partner en uw ex-partner werd als getuige gehoord bij uw veroordeling d.d. 08.05.2019. Uit voorgaande blijkt dat Mevrouw G. S. (..) op de hoogte was van uw misdrijven en er zelf slachtoffer van werd. Het waarborgen van een recht op eerbiediging van het gezinsleven veronderstelt het bestaan van een gezinsleven dat beschermen waardig is onder artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM). De beoordeling of er al dan niet sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Çerife Yigit/Turkije (GK), § 93). Gelet op de feiten waarvoor u veroordeeld werd op 30.04.2020 en op 15.10.2020 en de karaktereigenschappen die aan de basis van deze feiten liggen, kan terecht de aard van de relatie met mevrouw G. S. (..) in vraag gesteld worden. Alhoewel ze u soms nog komt bezoeken in de gevangenis, liggen er geen stukken voor waaruit blijkt dat u nog een relatie heeft met mevrouw. Bovendien heeft u in het hoorrecht verklaard geen duurzame relatie in België te hebben.

Verder verblijven uw moeder (S. K. (..), geboren op 18.11.1971 te Urus-Martan, Russische Federatie) en uw vader (G. T. V. (..), geboren op 04.06.1964 te Urus-Martan), uw zus (S. A. T. (..), geboren op 17.02.1990, te Urus-Martan, Belgische nationaliteit sinds 15.03.2018) en uw broer (G. I. (..), geboren op 04.01.1994 te Grozny, Russische Federatie) in België.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers en zussen valt echter enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u en uw broer en zus.

Uw vader, moeder en zus bezoeken u regelmatig in de gevangenis. U broer verblijft sinds 19.02.2021 zelf in de gevangenis. Hij werd op 16.08.2021 geïnterneerd. Het gegeven dat uw familie u komt bezoeken in de gevangenis wijst niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. U legde een gezinssamenstelling voor, waaruit blijkt dat u voor u in de

gevangenis belande bij uw ouders inwoonde en een brief van uw vader waaruit blijkt dat u nog steeds bij hen welkom bent. Uit het gegeven dat u ook na uw vrijstelling uit de gevangenis bij uw ouders zou kunnen gaan wonen, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en deze familieleden worden afgeleid. Uw leeftijd (momenteel 25 jaar) laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan geacht worden op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen werkervaring niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland of daar waar u zich zou vestigen. Financiële ondersteuning en het inwonen volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen.

Uw moeder heeft verblijfsrecht in België en uw zus heeft de Belgische nationaliteit en kunnen België vrijelijk in en uit reizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Rusland dan wel een ander land, alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Uw vader is erkend vluchteling in Polen en deze status werd op 26.06.2013 bevestigd door het CGVS in België. Hij kan u bezoeken door middel van korte reizen naar een ander derde land, waar ook u naartoe kan reizen, alsook middels moderne communicatiemiddelen. Uw broer werd geïnterneerd. Het feit dat u hem tijdens zijn internering niet zal zien, is enkel te wijten aan uw eigen crimineel gedrag. Hij kan met u contact onderhouden middels moderne communicatiemiddelen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van stortingen). U familie kan u vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van een privéleven in Rusland of elders.

U vermeldde op het formulier Hoorrecht dat u nog familie heeft in België, namelijk een oom en een tante met hun 4 kinderen. Daarnaast verblijft één oom (G. Z. (...)) in Oostenrijk en verblijven een andere oom (G. T. (...)) en één tante (A. G. (...)) in Noorwegen. De bescherming die artikel 8 van het EVRM biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de (minderjarige) kinderen. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. De afstammingsband werd niet aangetoond, noch is gebleken dat de relatie die u met één van deze familieleden zou hebben, van dien aard is dat zij zou vallen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is hoe dan ook zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben in het vrijwaren van de openbare orde."

3.11.4. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij de motieven in de bestreden beslissing aangaande haar ex-partner niet betwist. Zij maakt aldus niet aannemelijk dat de bevindingen van de verwerende partij dat niet blijkt dat zij een beschermenswaardige gezinsrelatie met haar ex-partner heeft verkeerd zijn.

3.11.5. Verzoekende partij meent wel dat zij een beschermenswaardige gezinsrelatie heeft met haar ouders, broer en zus alsook een oom en tante in België.

Zoals de verwerende partij evenwel terecht vaststelt, waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, ligt het anders in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen verwanten. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Bij de beoordeling of er al dan niet een familie- en gezinsleven bestaat, moet rekening worden gehouden met alle indicaties die de verzoekende partij dienaangaande aanbrengt, zoals onder andere het samenwonen, de (financiële) afhankelijkheid en de reële banden tussen ouder en kind en tussen verwanten.

In casu blijkt dat verzoekende partij een 25-jarige man is die in België al verschillende interim jobs gedaan heeft. Zoals de verwerende partij opmerkt: "Uw leeftijd (momenteel 25 jaar) laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan geacht worden op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen werkervaring niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland of daar waar u zich zou vestigen. Financiële ondersteuning en het inwonen volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen." Verzoekende partij herhaalt slechts dat zij inwoont bij haar ouders, maar zij doet daarmee geen afbreuk aan de vaststelling dat niet blijkt dat zij bijzonder afhankelijk is van haar ouders. Zij toont geenszins aan dat de bevinding van de verwerende partij dat de leeftijd van verzoekende partij toelaat

te veronderstellen dat zij in staat is op zelfstandige wijze haar leven te leiden verkeerd is, temeer verzoekende partij in het verleden ook al in staat bleek te werken en op die manier in een inkomen te voorzien. Het argument dat haar ouders thans instaan voor haar financiële noden heeft enkel te maken met het gegeven dat verzoekende partij zich thans in de gevangenis bevindt, maar dit maakt niet dat, eenmaal zij terugkeert naar het herkomstland, zij niet in staat is om op zelfstandige wijze in haar onderhoud te voorzien. Zoals de verwerende partij voorts niet kennelijk onredelijk opmerkt, kan uit het gegeven dat haar ouders haar in de gevangenis bezoeken enkel blijken dat er een normale affectieve relatie bestaat tussen verzoekende partij en haar ouders, maar niet dat er sprake is van een bijzondere afhankelijkheid in de zin van artikel 8 EVRM.

Ook waar verzoekende partij nog verwijst naar haar broer en zus en andere familie in België maakt zij niet aannemelijk dat zij daarmee een bijzondere afhankelijkheidsband heeft waardoor zij gewag kan maken van een beschermenswaardig gezins- of familieleven in de zin van artikel 8 EVRM.

3.11.6. Wat betreft het privéleven van verzoekende partij wordt voorts in de bestreden beslissing overwogen:

“Aangezien u op zeer jonge leeftijd (7 jaar) in België aankwam, zal het terugkeren naar Rusland of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld aanpassing van u vergen. Er werden echter geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Rusland of in een derde land te vestigen. U stelt dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst omdat uw vader er politiek vluchteling is, en uw leven hierdoor ook in gevaar komt. Wat betreft de beoordeling van het reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM komt het aan u toe om aannemelijk te maken dat u bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (EHRM, Auad/Bulgarije, 11 oktober 2011, § 99, punt b; en RvS, 20 mei 2005, nr. 144.754). Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat evenmin op zich (EHRM, Vilvarajah en cons.A/erenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111; en RvV, 21 september 2017, nr. 192.378). Een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM werd niet aangetoond.

U stelt dat al uw belangen in België liggen, dat al uw familieleden hier zijn en dat u absoluut geen banden heeft met uw herkomstland. Uw ouders bevestigen in een brief dat uw grootouders langs vaders en moederskant gestorven zijn en dat al uw tantes, ooms, neven en nichten in Europa wonen. Indien er geen sociaal netwerk zou zijn, laat uw leeftijd (25 jaar) toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis opnieuw de banden met dit land aan te halen en aldaar opnieuw een leven uit te bouwen zonder al te grote moeilijkheden. Bovendien kan uw familie u ook vanuit België helpen om u te integreren in Rusland. Uit het formulier Hoorrecht blijkt dat u een basiskennis heeft van het Russisch. Deze basiskennis zal u helpen bij het beter leren van de taal.

U stelt dat u in België bent opgegroeid en dat u hier gewerkt heeft, dat door uw strafrechtelijk verleden er een risico bestaat dat u gemarginaliseerd en verstoten kan worden in uw land van herkomst. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier een schoolopleiding is genoten, dat u andere opleidingen heeft gevolgd, dat u vloeiend Nederlands spreekt, dat er behalve de familieleden ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd, dat uw sociale leven zich hier afspeelt en dat uw hobby's, waaronder judo beoefende in uw jeugd. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België zou verlaten, uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijke uitzonderlijke aard zouden zijn, dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en acute gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onderhoudt aan het plegen van strafbare feiten.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken daar waar u zich zal vestigen. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u mogelijks snel nieuw werk zou kunnen vinden, als student gewerkt heeft in België, dat u sporadisch interimarbeid heeft verricht en dat u tussen 02.01.2018 en 16.08.2019 als zelfstandige was aangesloten bij een sociaal verzekeringsfonds en dat u op zelfstandige basis gewerkt heeft, doet niets af aan het gegeven dat u meermaals veroordeeld werd voor ernstige feiten en dat een risico op recidive bestaat.

Dat u volgens een oud leerkracht/zaakvoerder een werf kan leiden en kan planlezen en dat u volgens een ex-werkgever (Schotense Tuinwerken bvba), potentieel heeft, kan alleen maar in uw voordeel werken bij het vinden van een job in Rusland of elders. Het gegeven dat u een cursus Spaans wenste te volgen in de gevangenis en dat u zich ingeschreven heeft bij de examencommissie voor de richting BSO Kantoor logistiek wijst er nog niet noodzakelijk op dat u tot inkeer bent gekomen of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstige reële en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. U kan eventueel een gelijkaardige vorming volgen in uw land van herkomst of elders. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Rusland, of daar waar u zich zal vestigen, geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De feiten waarvoor u veroordeeld werd, zijn bijzonder ernstig en getuigen van een gewelddadige instelling, een verregaand gebrek aan normbesef en een criminele ingesteldheid. U maakte reeds meerdere slachtoffers en het risico dat u nog meer slachtoffers zal maken, is reëel. Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen, in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

Uw vader werd tussen 12.05.2007 en 15.06.2007 opgenomen in het ziekenhuis wegens een hartinfarct en stress. Ook uw moeder werd van 11.2005 tot 11.2006 behandeld omwille van hepatitis C. De medische arts verklaarde haar op 27.04.2007 genezen. U hebt heden geen nieuwe elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of de huidige gezondheidstoestand van een van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

3.11.7. Zoals duidelijk blijkt heeft de verwerende partij oog gehad voor het gegeven dat verzoekende partij op zeer jonge leeftijd naar België is gekomen, hier sindsdien altijd verbleven, school gelopen en gewerkt heeft. De verwerende partij erkent daarbij dat een terugkeer naar het herkomstland of een derde land ongetwijfeld enige aanpassing zal vergen van verzoekende partij maar zij wijst erop dat, zelfs indien moet aangenomen worden dat verzoekende partij geen sociaal netwerk meer heeft in het herkomstland, haar leeftijd toelaat te stellen dat zij in staat is om op zelfstandige wijze opnieuw de banden met het herkomstland aan te halen en aldaar een leven uit te bouwen zonder al te grote moeilijkheden. Daarbij wijst zij erop dat haar familie vanuit België haar daarbij kan helpen. De verwerende partij houdt bij haar beoordeling tevens rekening met het feit dat verzoekende partij basiskennis van het Russisch heeft en zij daardoor vlotter de taal zal kunnen leren. Verder erkent de verwerende partij dat verzoekende partij hier opleiding genoten heeft, gewerkt heeft, en haar sociaal leven zich in België afspeelt maar zij benadrukt nogmaals het ernstig crimineel parcours van verzoekende partij wat afbreuk doet aan haar wil om werkelijk te integreren. De verwerende partij oordeelt dat de in België opgedane werkervaring in het voordeel werkt bij het vinden van een job in het herkomstland en dat de contacten met haar sociaal netwerk kunnen onderhouden worden via moderne communicatiemiddelen. Verder kan verzoekende partij ook in het herkomstland onderwijs genieten zo zij wenst. Er zijn ook geen medische tegenindicaties voor een terugkeer naar het herkomstland.

De verwerende partij besluit: *“Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De feiten waarvoor u veroordeeld werd, zijn bijzonder ernstig en getuigen van een gewelddadige instelling, een verregaand gebrek aan normbesef en een criminele ingesteldheid. U maakte reeds meerdere slachtoffers en het risico dat u nog meer slachtoffers zal maken, is reëel. Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen, in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.”*

De Raad acht het geenszins kennelijk onredelijk dat, hoewel kan aangenomen worden dat het enige aanpassing van verzoekende partij zal vergen om zich in het herkomstland te vestigen, er niet aan voorbijgegaan kan worden dat zij wel degelijk basiskennis heeft van de taal zodat – in tegenstelling tot wat zij voorhoudt – niet blijkt dat mits enige inspanning zij niet snel een betere beheersing van de Russische taal zal kennen, en er aangenomen kan worden dat, aangezien gans haar familie van daar afkomstig is, deze haar vanuit België kan helpen bij het integreren in het herkomstland. Het gegeven dat haar vader erkend vluchteling is doet daaraan geen afbreuk nu dit niet wegneemt dat haar familie van de Russische Federatie afkomstig is en aldus geacht kan worden vertrouwd te zijn met de Russische gebruiken en regelgeving zodat zij verzoekende partij vanuit België kunnen bijstaan in de opbouw van haar leven aldaar. Verzoekende partij kan ook de vaardigheden die zij in België geleerd heeft aanwenden om zich op de Russische arbeidsmarkt te begeven en zo voor zichzelf in haar levensonderhoud te voorzien. De Raad oordeelt dat, niettegenstaande mogelijke aanpassingsmoeilijkheden, verzoekende partij een leeftijd heeft bereikt waarvan mag aangenomen worden dat zij op eigen benen kan staan, desnoods initieel geholpen door familie of kennissen in België, en een eigen leven kan uitbouwen in het herkomstland (cfr. EHRM, Ndidi v. UK, 14 september 2017). Verzoekende partij toont met haar betoog niet aan dat de belangenafweging die de verwerende partij heeft doorgevoerd in casu kennelijk onredelijk is.

3.12. Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3.13. In een derde middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“Derde middel: Schending artikel 3 EVRM

Verzoeker heeft op de vragenlijst van het hoorrecht aangegeven dat er in zijn hoofde een ernstige vrees bestaat op vervolging, foltering en onmenselijke behandeling gelet op het feit dat zijn vader politieke vluchteling is en sinds 1999 niet meer is teruggekeerd naar het land van herkomst. Verder gaf hij ook aan dat er een reël risico bestaat op een onmenselijke behandeling in het land van herkomst door zijn strafrechtelijk verleden aangezien hij gemarginaliseerd en verstoten zal worden.

Verweerster schrijft dit eenvoudig weg door te stellen dat:

“U stelt dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst omdat uw vader er politiek vluchteling is, is uw leven hierdoor ook in gevaar. Wat betreft de beoordeling van het reël risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM komt het aan u toe om aannemelijk te maken dat u bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reël risico op onmenselijke behandeling. Een loutere blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM” *Echter is het aan verweerster zelf ook om een onderzoek te voeren omtrent deze ernstige vrees op foltering en onmenselijke behandeling. De bewijslast ligt bij deels eveneens bij verweerster. Zij kan dit niet zomaar naast zich zetten alvorens een grondig onderzoek hieromtrent te hebben verricht.*

Het EHRM oordeelde in zijn arrest M. A. t. België dat het non-refoulementbeginsel niet enkel de hoeksteen van het internationaal asielrecht is maar benadrukte ook dat het absoluut karakter van art. 3 EVRM zich er bovendien tegen verzet dat staten overgaan tot een uitwijzing zonder voorafgaand het reële risico op schending van art. 3 EVRM beoordeeld te hebben. (M.A. t. België, EHRM, nr. 19656/18)

Het EHRM oordeelt dat de bewijslast in eerste instantie op de verzoeker rust in het geval een uitwijzing een schending van het folterverbod kan inhouden. Maar als een staat gewezen wordt op feiten die een persoon kunnen blootstellen aan een risico op een behandeling in strijd met art. 3 EVRM bij uitwijzing, zijn de autoriteiten verplicht om dat risico proprio motu te onderzoeken, ongeacht of de betrokkene ervoor kiest om een verzoek te steunen op die feiten. Dit is het gevolg van het absoluut karakter van de rechten gegarandeerd in art. 3 EVRM en de kwetsbare positie waarin verzoekers om internationale bescherming zich bevinden. (F.G. t. Zweden, EHRM (GK) 23 maart 2016, nr. 43611/11)

In het COI Focus TSJETSJENIË Veiligheidssituatie rapport van het CGVZ d.d. 29 juni 2020 word het volgende aangehaald:

"In november - december 2017 voerde een delegatie van het Comité ter Voorkoming van Foltering van de Raad van Europa een bezoek uit aan Tsjetsjenië om meldingen van illegale detentie en mishandeling door de ordediensten te onderzoeken.

Tot heden is het rapport van dit werkbezoek niet gepubliceerd maar op 11 maart 2019 publiceerde het Comité wel een publieke verklaring.

In de verklaring schrijft het Comité dat de ordediensten in Tsjetsjenië wijdverbreid gebruik maken van foltering en andere vormen van slechte behandeling bij detentie. Daarnaast is er in Tsjetsjenië ook sprake van breed gebruik van illegale detenties Het Comité merkt daarbij op dat dergelijke detenties

enerzijds het risico op slechte behandeling vergroot en anderzijds sterk de mogelijkheid inperkt om er klacht tegen in te dienen.

Er gebeuren nog steeds ontvoeringen en illegale arrestaties in Tsjetsjenië waarbij sommige personen verdwijnen na de ontvoering. Memorial en de onafhankelijke nieuwssite Kavkaz Reallii schrijven dat de omstandigheden van de ontvoeringen en verdwijningen in het overgrote deel van de gevallen wijzen op de betrokkenheid van de autoriteiten

In 2019 verklaart Oleg Orlov van Memorial op de nieuwssite Kavkaz Reallii dat personen in Tsjetsjenië nog steeds het risico lopen om onterecht gearresteerd te worden. Veelal worden deze personen volgens Memorial in afzondering gehouden en gefolterd om een bekentenis af te dwingen. Indien ze een bekentenis afleggen worden deze personen uiteindelijk voor het gerecht gebracht en veroordeeld. Indien ze geen bekentenis afleggen lopen ze het risico gedood te worden in detentie en nadien spoorloos te verdwijnen of als een gedode rebel voorgesteld te worden door de ordediensten.¹²⁶ In een speciaal rapport van december 2018 schrijft de OVSE-rapporteur Wolfgang Benedek dat er nog steeds illegale detenties plaatsvinden in Tsjetsjenië waarbij de meerderheid van de slachtoffers vastgehouden worden in een politiegebouw, een militair gebouw of op een afgezonderde plaats. Ze kunnen er weken vastgehouden worden zonder contact met familieleden, toegang tot een advocaat of rechter. De gedetineerden worden gefolterd met elektriciteit en stokslagen om hen tot bekentenissen te dwingen. Vaak wordt hen voedsel en water onthouden. Er zijn volgens de OVSE ook meldingen van het eisen van afkoopsommen om gedetineerden vrij te laten. Tenslotte merkt de OVSE op dat er bij illegale arrestaties zich ook gevallen van illegale executies voordoen."

Er is dus in hoofdte van cliënt ene gegronde vreed op foltering en onmenselijke behandeling. Het beëindigen van zijn verblijfsrecht en het bevel om het grondgebied te verlaten maken aldus een flagrante schending van artikel 3 van het EVRM.

Dit middel is dan ook gegronnd."

3.14. Wat betreft de voorgehouden schending van artikel 3 van het EVRM bij terugkeer naar het herkomstland heeft de verwerende partij als volgt overwogen in de bestreden beslissing:

"U stelt dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst omdat uw vader er politiek vluchteling is, en uw leven hierdoor ook in gevaar komt. Wat betreft de beoordeling van het reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM komt het aan u toe om aannemelijk te maken dat u bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (EHRM, Auad/Bulgarije, 11 oktober 2011, § 99, punt b; en RvS, 20 mei 2005, nr. 144.754). Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat evenmin op zich (EHRM, Vilvarajah en cons.A/verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111; en RvV, 21 september 2017, nr. 192.378). Een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM werd niet aangetoond."

3.15. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op 30 juni 2021 via de vragenlijst Hoorrecht aangaf dat zij niet terug kan naar het herkomstland omdat haar vader erkend vluchteling is waardoor ook haar leven in gevaar is bij terugkeer en zij vreest aldaar gemarginaliseerd te worden omwille van haar strafrechtelijk verleden.

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat de vader van verzoekende partij voor de komst naar België in 2003 al in Polen een beschermingsstatuut had als vluchteling. Op 26 juni 2013 werd dit statuut bevestigd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Het staat verder vast dat enkel de vader van verzoekende partij dit statuut heeft. Verder blijkt uit nazicht van het administratief dossier dat bij de vraag tot verlenging van de Belgische verblijfsvergunning in 2008 werd verzocht om de verlenging te bespoedigen nu de kinderen (waaronder verzoekende partij) onder begeleiding van de moeder van plan waren te reizen om in het herkomstland geldige paspoorten te bekomen. Daartoe heeft de moeder van verzoekende partij op 14 maart 2009 vliegtickets gekocht voor haarzelf en ondermeer verzoekende partij richting Moskou (luchthaven Domodedovo). De vlucht was voorzien op 1 juli 2009. De terugkeer naar het herkomstland van verzoekende partij (onder begeleiding van de moeder aangezien verzoekende partij nog minderjarig was) of minstens de intentie daartoe met het oog op het bekomen van identiteitsdocumenten van de Russische overheid op een moment dat de vader van het gezin reeds erkend vluchteling is, doet afbreuk aan het betoog dat ook verzoekende partij dient te vrezen voor een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM in het herkomstland. De Raad wijst er daarbij nog op dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn individuele merites wordt beoordeeld en het niet is omdat één familielid nood aan bescherming heeft, dit dan ook geldt voor de

andere familieleden. De Raad kan de verwerende partij dan ook volgen waar deze oordeelt dat verzoekende partij, waar zij stelt dat zij net zoals haar vader in het herkomstland vervolgd zal worden en zij aldaar ook gemarginaliseerd en verstoten zal worden omwille van haar strafrechtelijk verleden, het houdt op een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling, hetgeen niet volstaat om een schending van artikel 3 EVRM aannemelijk te maken.

De loutere verwijzing naar een rapport van algemene aard over de toestand van het land van herkomst bewijst evenmin dat verzoekende partij persoonlijk een risico op onmenselijke behandeling dreigt te lopen in het herkomstland.

3.16. Het derde middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3.17. In een eerste middel, gericht tegen het inreisverbod, betoogt de verzoekende partij als volgt:

“2.2. Wat het inreisverbod betreft

“Eerste middel: Schending van het motiveringsplicht

Aangezien er ten eerste schending is van de motiveringsplicht, meer bepaald van de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede het artikel 62 van de wet van 15 december 1980. Daarnaast is er schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat verzoeker via huidig middel zowel de schending van de materiële als van de formele motiveringsplicht inroept.

Aangezien de eerste bestreden beslissing de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schendt ingevolge de manifest ontoereikende motivering in feite en in rechte.

Artikel 62 van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat de administratieve beslissingen met redenen dienen omkleed te zijn.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten gronde liggen moet vermelden, bovendien moet de motivering afdoende zijn.

Dat gelet op de geschetste feitelijke en procedurele omstandigheden de bestreden beslissing onvoldoende wordt gemotiveerd.

2.

Het inreisverbod dat afgeleverd werd aan verzoeker is niets meer of minder dan een exacte kopie van het de beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is letterlijk "copy & paste". Alleen al om die reden kunnen zich er ernstige vragen gesteld worden bij de motivering. Gezien het toch om een andere maatregel gaat, zou men toch ook een andere motivering mogen verwachten, quod non.

Bovendien, baseert men zich in het oordeel dat verzoeker zijn gedrag geacht kan worden de openbare orde te schade, enkel op vaststellingen van meer dan 3 jaar geleden.

Het betreft hier veroordelingen inzake feitelijkeheden dewelke zich gemiddeld 3 jaar geleden geleden-toch wel lang geleden dus- hebben afgespeeld. Dat er op heden sprake zou zijn van een dwingende sociale noodzaak, dewelke niet louter speculatief maar op actuele aanwezigheid dient beoordeeld te worden, kan de Belgische Staat niet zomaar stellen. Hoewel zij dit impliciet lijkt aan te nemen in haar bestreden beslissing.

Er zou een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden zijn in hoofde van verzoeker. Hij zou tevens geen inzicht in de feiten vertonen. Zijn gedrag zou om die redenen de openbare orde schaden.

Het huidige gedrag van verzoeker werd door de bevoegde ambtenaar niet nagegaan, noch in rekening gebracht. Door te verwijzen naar de veroordelingen van 3 jaar geleden en het gedrag van verzoeker eveneens 2 jaar geleden, negeert de Belgische Staat de vereiste van (onderzoek naar) de actualiteit van het gevaar voor de openbare orde. Hoogstens verwijst de Belgische Staat naar het feit dat verzoeker mogelijks vroeger een gevaar zou hebben kunnen opgeleverd hebben.

De Belgische staat verwijst ook nog naar feiten van diefstal waarvoor verzoeker veroordeeld werd bij vonnis van januari 2015. Opnieuw betreft het hier feiten van 7 jaar geleden.

In 2017 werd verzoeker nog veroordeeld voor slagen en verwondingen. Het betrof hier een ruzie met verzoeker zijn ex partner. Verzoeker heeft hier de feiten toegegeven en aldus schuldinzicht getoond. Er kan op basis hiervan niet zomaar geoordeeld worden dat er heden voldoende ernstige bedreiging

aanwezig is in het gedrag van verzoeker. Men dient vast te stellen dat de meeste feiten zich ten aanzien van hetzelfde slachtoffer hebben voorgedaan. Ondertussen is deze relatie al een lange tijd gedaan. Er is aldus niet in concreto onderzocht of er thans een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging aanwezig is in het gedrag van verzoeker, wat duidelijk niet het geval is. Men heeft niet eens het recent gedrag van verzoeker in de gevangenis bevestigd.

In die zin kan een actueel en reëel risico op een nieuwe schending van de openbare orde dan ook niet weerhouden worden.

Bovendien wordt er nergens gemotiveerd waarom het inreisverbod dan wel 8 jaar dient te bedragen én waarom geen 1 jaar, 3 jaar of 5 jaar. Nergens wordt gemotiveerd waarom het inreisverbod dermate lang dient te zijn en proportioneel zou zijn met de belangen van de staat inzake de openbare orde. De bepaling van de duur van het inreisverbod wordt niet gemotiveerd.

De enige motivering die men er op nahoudt is de volgende:

“Een inreisverbod van 8 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. De duur van het inreisverbod houdt rekening met het feit dat uw ouders, broer en zus in België heeft, die uw regelmatig in de gevangenis bezoeken.

Ook hieruit blijkt geenszins wat die familiale omstandigheden waarmee men beweert rekening te houden dan daadwerkelijk zijn en in welke mate deze dan meespeelden. Het feit dat men aangeeft dat men binnen de 8 jaar steeds om opheffing of opschorting kan vragen, is niet meer of minder dan het verschuiven van de kwestie naar verzoeker. Hét is de overheid die omstandig dient te motiveren en ervoor dient te zorgen dat de duur van haar opgelegde inreisverbod proportioneel is, niet verzoeker die na x aantal tijd een verzoek moet richten aan de overheid.

De bestreden beslissing is om die redenen niet afdoende gemotiveerd en dient vernietigd te worden.”

3.18. De Raad merkt op dat de motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat in het bestreden inreisverbod duidelijk de determinerende motieven worden aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt immers geduïd dat toepassing wordt gemaakt van artikel 74/11, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet om verzoekende partij een inreisverbod op te leggen. Daarbij wordt feitelijk gemotiveerd dat een inreisverbod voor een duur van acht jaar wordt opgelegd omdat verzoekende partij door haar gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te zijn voor de openbare orde. De verwerende partij wijst erop dat bij de bepaling van de duurtijd rekening gehouden werd met het feit dat de ouders, broer en zus van verzoekende partij haar regelmatig in de gevangenis komen bezoeken. Er wordt verder een uitgebreide motivering gegeven inzake de feitelijkeheden die de zaak van verzoekende partij kenmerken en wordt besloten dat: *“Gezien uw ouders, broer en zus in België wonen, en uw nog jonge leeftijd, wordt het inreisverbod beperkt tot 8 jaar in de hoop dat dit u tot inzicht zal brengen om u in de toekomst beter te gedragen en opnieuw een leven in normale omstandigheden op te bouwen. U dient te beseffen dat u, gezien de veroordelingen die u heeft opgelopen, een veel langer inreisverbod opgelegd kan worden.”*

Zoals duidelijk blijkt uit de motivering werd rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/11 van de vreemdelingenwet. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. Ze laat verzoekende partij toe om haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Het loutere gegeven dat het inreisverbod een feitelijke motivering bevat die gelijklopend is aan de motivering in de beslissing tot beëindiging van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten maakt geenszins dat deze motivering niet afdoende zou zijn. De Raad wijst er daarenboven ook op dat het geenszins onlogisch is dat de feitelijkeheden die aanleiding hebben gegeven tot de beslissing tot beëindiging van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten dezelfde feitelijkeheden zijn die aanleiding hebben gegeven tot het opleggen van een inreisverbod om reden van openbare orde. Daarenboven blijkt uit de motivering dat de verwerende partij omstandig uiteenzet waarom zij *in casu* een inreisverbod voor een duur van acht jaar proportioneel acht.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

3.19. Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen het bestreden inreisverbod, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze

overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.20. Zoals blijkt uit artikel 74/11, § 1 van de vreemdelingenwet kan de beslissing tot verwijdering gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

3.21. Verzoekende partij betoogt dat de laatste strafbare feiten dateren van meer dan drie jaar geleden zodat er geen sprake is van een actuele bedreiging.

3.22. De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30; Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24). Het is aan de nationale overheden, in casu de verwerende partij, om in elk afzonderlijk geval te (be)oordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. De verwerende partij moet derhalve zijn besluit baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de betrokken vreemdeling en dit aan de hand van de objectieve elementen zoals deze voorliggen op het ogenblik dat hij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier. Hierbij wijst de Raad wel op het feit *“dat het ook mogelijk is dat het enkele feit van het voorafgaand gedrag voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging van de openbare orde”* (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77, Bouchereau, pt. 29). In deze zin heeft ook het EHRM geoordeeld dat in sommige gevallen de ernst van een misdrijf op zichzelf genoeg kan zijn om een beperkende verblijfsmaatregel of verwijderingsmaatregel te rechtvaardigen (EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08 A.A. v. Verenigd Koninkrijk, § 63). Bij het beoordelen van een bedreiging voor de openbare orde moet dus rekening worden gehouden met de aard en ernst van de strafbare feiten, het aantal strafbare feiten en de veroorzaakte schade. Indien dit bijzonder ernstig is, kan dit volstaan om ook het actueel karakter van de bedreiging aan te tonen.

3.23. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet betwist dat zij zes strafrechtelijke veroordelingen heeft opgelopen en dat zij meermaals veroordeeld werd voor gewelddadige feiten. Zij betwist evenmin dat zij *“de kansen die door Justitie werden gegeven, niet aangegrepen (heeft) om (haar) leven te beteren”* noch betwist zij dat zij zich momenteel in een strafcategorie boven de vijf tot zeven jaar bevindt. Verder betwist de verzoekende partij evenmin dat zij *“niet minder dan 4 veroordelingen voor de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen (heeft) (op 27.09.2019, 17.10.2019, 18.10.2019, 17.12.2019). Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. U staat totaal niet stil bij de mogelijke gevolgen van uw handelen, u werd tweemaal veroordeeld voor intoxicatie aan het stuur. Alhoewel u dus teveel gedronken had, weerhield u dit niet toch te rijden en dat dan nog zonder geldige verzekering en/of inschrijving. U heeft vluchtmisdrijf gepleegd, gelukkig zonder gekwetsten. U hield op geen enkele wijze rekening met derden. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag.”*

Waar verzoekende partij betoogt dat geen rekening werd gehouden met haar actueel gedrag, kan zij geenszins gevolgd worden. Zo motiveert de verwerende partij immers:

“De feiten getuigen van een onbeheerste agressiviteit, en een gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit en dit ten aanzien van een persoon met wie u een duurzame seksuele relatie had. Uw handelingen zijn bijzonder laakbaar en u respecteert de fysieke integriteit van een andere persoon niet. Uit het strafdossier (deskundigenverslag van dr. De Vos) blijkt dat u een verlaagde frustratiedrempel heeft die kan leiden tot agressieve acting out. De kans op recidive is groot.

(..)

Uit het strafdossier blijkt dat u met een ernstige agressie- en drankprobleem te kampen heeft. Er liggen echter thans nog geen stukken voor waaruit kan afgeleid worden dat u uw agressieproblematiek onder controle zou hebben en dat u niet langer verslaafd zou zijn. Ter staving legde u een schrijven voor van Casemanagement Stad Antwerpen op 10.06.2021 dat u tijdens uw aanhouding wenste in te stappen in een residentieel traject op vlak van verslaving. U legde ook een gevangenisfiche individueel gedrag voor met als datum 18.05.2021 en 05.06.2021 waar u een vriendelijke, nette indruk naliet. Er dient opgemerkt te worden dat deze fiche slechts betrekking heeft tot de maand mei en juni 2021. Het feit dat u heden onder een strenge overheidscontrole staat en de vrijheid om uw eigen gedrag te bepalen onderworpen

is aan ernstige beperkingen, biedt evenmin de garantie dat u dergelijk gedrag blijft volhouden wanneer u niet langer onder strikt toezicht zou staan.

Het feit dat u een infosessie dader-slachtofferbemiddeling heeft gevolgd, doet geen afbreuk aan het feit dat u veroordeeld werd voor zeer ernstige misdrijven.

Uit het aflossen van uw penale boeten blijkt onvoldoende een werkelijk schuldinzicht. Het is een verplichting penale boeten, gerechtskosten en burgerlijke partijen af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dat doet. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat er slechts één stuk voorligt waaruit blijkt dat u één storting heeft gedaan. Deze storting dateert van 29.05.2021 nadat de gevangenis op de hoogte werd gesteld dat er een onderzoek werd ingesteld naar uw verblijfsrecht.

Ondanks uw nog jonge leeftijd, heeft u reeds 6 strafrechtelijke veroordelingen opgelopen wegens vermogen- en gewelddelicten. Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid voor sociale, morele en economische waarden en een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van een ander persoon. Doordat u de eerdere kansen om u te herpakken onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt. U trekt geen lessen uit uw eerdere veroordelingen of de maatregelen die aan u opgelegd werden. U blijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook voor de maatschappij een gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het risico dat uw agressiviteit op een gegeven moment zo uit de hand loopt dat slachtoffers blijvende beperkingen overhouden of zelfs het leven laten, kan niet uitgesloten worden.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die het opleggen van een inreisverbod rechtvaardigen.”

Uit de zeer uitvoerige motivering van het bestreden inreisverbod blijkt dat de verwerende partij erop gewezen heeft dat verzoekende partij doorheen de jaren verschillende zwaarwichtige strafbare feiten heeft gepleegd. Het gaat daarbij om feiten die ondermeer doen getuigen van een volkomen gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van anderen.

De verwerende partij wijst er daarbij op dat de verzoekende partij de kansen die haar werden gegeven om zich te herpakken onbenut liet en zij geen lessen trok uit eerdere veroordelingen of maatregelen die werden opgelegd. Hieruit blijkt een risico op het plegen van nieuwe strafbare feiten. Verzoekende partij ziet immers de ernst van haar daden niet in, noch schijnt zij te begrijpen dat haar gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. De verwerende partij wijst erop dat de feiten waaraan de verzoekende partij zich bezondigt, doen getuigen van een *“onbeheerste agressiviteit, en een gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit”* en dat uit het strafdossier blijkt dat verzoekende partij *“een verlaagde frustratiedrempel heeft die kan leiden tot agressieve acting out.”* en dat de kans op recidive groot is.

De verwerende partij benadrukt daarbij nog dat het gebrek aan respect voor de wet en afwezigheid van verantwoordelijkheidszin verder onderstreept wordt door de vaststelling dat verzoekende partij niet minder dan vier veroordelingen voor inbreuken op de verkeerswetgeving heeft opgelopen. Daarbij gaat het ondermeer om intoxicatie aan het stuur en vluchtmisdrijf. Het gaat om ernstige feiten die weerom doen getuigen van het risico waaraan verzoekende partij anderen blootstelt door haar roekeloos gedrag.

Zoals verder uit de motieven blijkt erkent de verwerende partij dat verzoekende partij zich gedraagt in de gevangenis, dat zij wenst in te stappen in een traject om haar verslaving aan te pakken, dat zij een infosessie dader-slachtofferbemiddeling heeft gevolgd en dat zij penale boeten aflost. Evenwel wijst de verwerende partij erop dat verzoekende partij al op jonge leeftijd verschillende veroordelingen heeft opgelopen voor zeer ernstige feiten waarbij haar totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van andere personen naar voren is gekomen en dat eerdere veroordelingen er haar ook niet van weerhouden hebben te vervallen in ernstig crimineel gedrag. De verwerende partij wijst er daarbij ook op dat uit het deskundigenverslag blijkt dat verzoekende partij een verlaagde frustratiedrempel heeft die kan leiden tot agressieve acting-out en dat de kans op recidive groot is.

De Raad acht het geenszins kennelijk onredelijk dat de verwerende partij uit de aard, het aantal van de gepleegde feiten en het gegeven dat verzoekende partij zich niet door eerdere veroordelingen liet weerhouden om opnieuw ernstige criminele feiten te plegen, oordeelt dat hieruit een gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren komt waardoor het niet uit te sluiten valt dat verzoekende partij dergelijk gedrag naar de toekomst zal herhalen. De Raad kan de verwerende partij dan ook volgen dat

het loutere gegeven dat verzoekende partij zich thans lijkt te gedragen in de gevangenis, geen afbreuk doet aan het actueel ernstig gevaar voor de openbare orde. Immers, zoals de verwerende partij opmerkt, zorgt een verblijf in de gevangenis ervoor dat verzoekende partij onderhevig is aan een strenge overheidscontrole waardoor de vrijheid om haar eigen gedrag te bepalen onderworpen is aan ernstige beperkingen. Indien dergelijke controle echter wegvalt is het, gelet op de criminele antecedenten van verzoekende partij waaruit een volgehouden ernstige criminele ingesteldheid blijkt, ingegeven door haar agressie-/verslavingsproblematiek, geenszins kennelijk onredelijk te stellen dat haar goed gedrag in de gevangenis niet wegneemt dat zij in haar criminele gewoonten hervalt eenmaal het overheidstoezicht in de gevangenis wegvalt.

Verder doet de verzoekende partij met haar betoog ook geen afbreuk aan de vaststelling van de verwerende partij dat *“Uit het strafdossier blijkt dat u met een ernstige agressie- en drankprobleem te kampen heeft. Er liggen echter thans nog geen stukken voor waaruit kan afgeleid worden dat u uw agressieproblematiek onder controle zou hebben en dat u niet langer verslaafd zou zijn.”* Inderdaad, uit niks blijkt dat verzoekende partij thans haar agressieproblematiek onder controle heeft of dat zij niet langer verslaafd is.

Zoals de verwerende partij terecht opmerkt blijkt uit het schrijven van Casemanagement Stad Antwerpen van 10 juni 2021 (dat verzoekende partij ook als stuk 19 heeft gevoegd aan het verzoekschrift) geenszins dat haar agressieproblematiek thans onder controle is en dat zij niet langer verslaafd is. Daaruit blijkt immers enkel dat de dienst enkele gesprekken met verzoekende partij heeft gehad in de gevangenis waarbij verzoekende partij aangaf mee te willen stappen in een residentieel traject op vlak van verslaving. Er blijkt hieruit evenwel geenszins dat verzoekende partij daadwerkelijk in dergelijk traject is gestapt en zo ja, wat de resultaten hiervan zijn.

Verzoekende partij – op het moment dat zij zich op het criminele pad begaf – was al volwassen. Daarenboven blijkt uit de feiten dat zij een recidivist is en duidelijk geen lering trekt uit de door haar opgelopen veroordelingen. Gelet op de strafrechtelijke antecedenten van verzoekende partij is het geenszins kennelijk onredelijk van de verwerende partij om vast te stellen dat verzoekende partij een neiging tot recidive heeft en zij door haar gedrag geacht kan worden de openbare orde ernstig te kunnen schaden (cfr. EHRM, Narjis v. Italy, 14 februari 2019, overweging 44; EHRM, Mohammad v. Denmark, 13 december 2018, overweging 34).

Verzoekende partij maakt met haar betoog dat geen rekening zou gehouden zijn met het tijdsverloop sinds het plegen van de strafbare feiten hoegenaamd niet aannemelijk dat de verwerende partij een foutieve of kennelijk onredelijke beoordeling heeft gemaakt inzake het volgehouden criminele gedrag van verzoekende partij en het ernstig gevaar voor de openbare orde dat daaruit voortvloeit. Er kan hoegenaamd niet blijken dat de verwerende partij overdreven gewicht heeft gegeven aan het jarenlange volgehouden criminele parcours van verzoekende partij. Uit het eerder gedrag van verzoekende partij komt wel degelijk een neiging tot recidive naar voren en zoals de verwerende partij niet kennelijk onredelijk motiveerde blijkt uit niks dat de onderliggende oorzaken (agressieproblematiek/verslavingsproblematiek) die dergelijk gedrag uitlokken, thans aangepakt zijn. Verzoekende partij is voorts ook geenszins ernstig dat de feiten met betrekking tot haar ex-partner enkel geleid hebben tot een veroordeling in 2017. Immers blijkt duidelijk uit de omstandige motivering dat verzoekende partij zich ook *meermaals* in 2018 bezondigde aan ernstige strafbare feiten ten aanzien van haar ex-partner, zo heeft zij in die periode niet alleen haar ex-partner verkracht, maar heeft zij haar ook geslagen en verder belaagd. De feiten van slagen en verwondingen en belaging herhaalden zich daarna ook nog op verschillende data in 2019. Verzoekende partij werd hiervoor veroordeeld op 30 april 2020 en op 15 oktober 2020. Het betoog voorts dat de feiten zich hebben afgespeeld ten aanzien van eenzelfde slachtoffer, maakt geheel abstractie van de andere geweldsdelicten die de verzoekende partij heeft gepleegd in de loop der jaren ten aanzien van andere personen. Zo nam verzoekende partij in 2014 deel aan een gewelddadige overval, bezondigde zij zich in 2016 aan zinloos geweld op twee personen tijdens een vermaakuitstap en enkele maanden later in datzelfde jaar bracht zij slagen toe aan een andere persoon. Ook in het verkeer liet verzoekende partij zich niet onbetuigd waarbij zij zich ondermeer bezondigde aan vluchtmisdrijf. Hoewel er - gelukkig - geen gewonden vielen toont dit weerom het *“totale gebrek aan zelfbeheersing (en) respect voor andermans fysieke integriteit”* aan en beïnvloedt het gedrag van verzoekende partij *“op negatieve wijze het veiligheidsgevoel van de burgers.”*

De verwerende partij heeft op grond van de door verzoekende partij gepleegde strafbare feiten een onderzoek gevoerd naar het ernstig gevaar dat zij voor de maatschappij oplevert en heeft beslist dat uit deze strafbare feiten een gedrag naar voren komt waarvan redelijkerwijze mag aangenomen worden dat

er een reëel risico op recidive is. Het betoog dat zij tot inzicht zou gekomen zijn kan niet overtuigen. Immers hebben eerdere veroordelingen verzoekende partij er evenmin van weerhouden het criminele pad verder te bewandelen.

3.24. Verzoekende partij maakt met haar betoog geenszins aannemelijk dat de verwerende partij op verkeerde gronden, met miskenning van bepaalde pertinente gegevens of op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat: *“Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die het opleggen van een inreisverbod rechtvaardigen.”*

3.25. Zoals duidelijk blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing heeft de verwerende partij duidelijk aangegeven waarom *in casu* een inreisverbod van acht jaar proportioneel is. Daarbij werd wel degelijk rekening gehouden met de specifieke omstandigheden van de zaak van verzoekende partij bij het bepalen van de duur van het inreisverbod. In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt heeft de verwerende partij zich terzake niet beperkt tot de vaststelling dat: *“Een inreisverbod van 8 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. De duur van het inreisverbod houdt rekening met het feit dat uw ouders, broer en zus in België heeft, die u regelmatig in de gevangenis bezoeken.”* maar heeft de verwerende partij verder in de motieven deze familiale belangen gekaderd en afgezet tegen het belang van de bescherming van de openbare orde. Verzoekende partij die een volwassen persoon is waarvan verwacht kan worden dat zij op zelfstandige wijze haar leven heropbouwt in het land van herkomst, maakt geenszins aannemelijk dat zij de normale affectieve band die zij heeft met haar ouders, broer en zus niet via moderne communicatiemiddelen of korte bezoeken in Rusland of elders kan onderhouden gedurende de duur van het inreisverbod. Gelet op het zwaarwichtig crimineel parcours van verzoekende partij en de vaststelling dat er geen bijzondere afhankelijkheidsband aanwezig is tussen verzoekende partij en haar familie in België, maakt verzoekende partij niet aannemelijk dat de verwerende partij een onevenredig gewicht heeft toegekend aan het algemeen belang dat bestaat in de bescherming van de openbare orde door *in casu* een inreisverbod van acht jaar op te leggen.

Verder wijst de Raad erop dat de verwerende partij moet motiveren waarom zij opteert voor een bepaalde duur, hetgeen zij *in casu* gedaan heeft, maar niet gehouden is te motiveren waarom zij niet kiest voor een kortere duurtijd.

3.26. Het eerste middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3.27. In een tweede middel, gericht tegen het inreisverbod, betoogt de verzoekende partij als volgt:

“Tweede middel: schending van redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel

1.

Aangezien er ten tweede schending is van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, in samenhang met art. 13 EVRM.

De bestreden beslissing is strijdig met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Door het nemen van de bestreden beslissing maakt de Belgische staat een inbreuk op de elementaire beginselen van behoorlijk bestuur, o.m. van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat de staatssecretaris door te handelen zoals hij gehandeld heeft toch elke voeling met de realiteit verloren is.

De door verzoeker ingeroepen zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (R.v.St., nr. 107.624, 11 juni 2002; zie Arrest RVV nr. 15.753 van 10 september 2008 in de zaak RvV XII).

Aangezien het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; zie arrest RVV nr. 21.834 van 23 januari 2010 in de zaak RvV X / II).

Aangezien in casu op basis van de bestreden beslissing de overheid kennelijk haar discretionaire bevoegdheid heeft overschreden. Dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is en derhalve tevens het redelijkheidsbeginsel schendt.

2.

Uit de samenlezing van hetgeen voorafgaat, dient men te concluderen dat de overheid overhaast, onnodig en ondoordacht is tewerk gegaan. Zo werd er op geen enkele wijze een onderzoek gedaan naar de actuele situatie en naar het feit of er heden een actueel gevaar voor de openbare orde bestaat (zie supra eerste middel).

Zo heeft men zelfs geen navraag gedaan in de gevangenis aangaande het huidige gedrag van verzoeker.

Nergens wordt aannemelijk gemaakt waarom een inreisverbod van acht jaar proportioneel en redelijk zou zijn."

3.28. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

3.29. Het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126 520). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

3.30. Verzoekende partij herhaalt in essentie haar kritiek dat er geen onderzoek werd gedaan naar het actueel gevaar voor de openbare orde en dat nergens aannemelijk wordt gemaakt waarom een inreisverbod van acht jaar proportioneel zou zijn. De Raad kan volstaan met een verwijzing naar de bespreking van het eerste middel dienaangaande.

3.31. Een schending van het zorgvuldigheids- of het redelijkheidsbeginsel wordt niet aangetoond. Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3.32. In een derde middel, gericht tegen het inreisverbod, betoogt de verzoekende partij als volgt:

"Derde middel: Schending van artikel 8 EVRM

1.

Aangezien ten derde het art. 8 E.V.R.M. wordt geschonden, afzonderlijk en in samenhang gelezen met de materiële motiveringsverplichting.

Artikel 8 EVRM bepaalt:

"Artikel 8 - Recht op eerbiediging van privé familie- en gezinsleven

1. Een ieder heeft het recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2 Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Artikel 8 EVRM behelst aldus het recht op een ongestoord familieleven.

In het licht van artikel 8 EVRM dient de overheid bij het nemen van de beslissing tot vrijheidsberoving, repatriëring en een daaraan gekoppeld inreisverbod het individueel belang af te wegen tegen het algemeen belang. De overheid zal dus bij het nemen van de beslissing rekening moeten houden met het bestaande familie -en gezinsleven.

Indien verzoeker teruggestuurd wordt naar Rusland/Tsjetsjenië , zal hij gescheiden worden van zijn kerngezin. Het inreisverbod bepaalt dat verzoeker gedurende acht jaar niet zal kunnen terugkeren naar België of een andere lidstaat van het Schengen grondgebied. Dit betekent de facto dat verzoeker zijn ouders en broer en zus niet meer zal kunnen zien gedurende 8 jaar.

De bestreden beslissing maakt in hoofde van verzoeker dan ook een flagrante schending uit van zijn recht op de eerbiediging van een privé, familie- en gezinsleven die geenszins in verhouding staat tot het handhaven van de openbare orde.

Verzoeker wil hier in België dan ook verder blijven wonen en er zijn voor zijn familie, hetgeen niet mogelijk is indien verzoeker 6000 km van hen verwijderd is.

Een inreisverbod van acht jaar is niet proportioneel aan het eventuele nadeel dat de Belgische Staat zou ondervinden indien men een korter inreisverbod zou bepalen. Er wordt tevens nergens verantwoord waarom een inreisverbod van acht jaar gepast zou zijn.

Een scheiding van acht jaar met België maakt het voor verzoeker aldus volstrekt onmogelijk om een normale relatie te onderhouden met zijn ouders, broer en zus.

Om deze redenen schenden de bestreden beslissingen art. 8 E.V.R.M.

2.

De Belgische Staat beroept zich op de openbare orde om verzoeker te dwingen het grondgebied te verlaten en daaraan een inreisverbod van acht jaar te koppelen.

Conform de vaste rechtspraak van het EHRM dient in dergelijk geval in concreto een belangenafweging te worden gemaakt tussen de inmenging in het gezinsleven vervat in artikel 8 E.V.R.M. enerzijds, en de openbare orde/strikte noodzakelijkheid voor de democratische samenleving anderzijds.

De uitwijzing en het daaraan gekoppelde inreisverbod van acht jaar betekent ontegensprekelijk een inmenging in het recht op gezinsleven van verzoeker.

"Bij zowel positieve als negatieve verplichtingen moeten de staten een eerlijke balans van het individu en het algemeen belang zien te vinden. Staten komen hierbij een beoordelingsvrijheid toe."

Een dergelijke eerlijke en gerechtvaardigde belangenafweging werd in casu door de Belgische Staat geenszins gemaakt. Er blijkt enkel een concrete afweging gebeurt te zijn van het algemene belang van de Belgische Staat, maar er kan uit niets afgeleid worden dat er voor de verzoekende partij eveneens een concrete afweging werd gemaakt van diens individuele belangen en omstandigheden zoals vereist door artikel 8 EVRM.

De motivering "De duur van het inreisverbod houdt rekening met het feit dat uw ouders, broer en zus in België heeft" is nietszeggend. Met welke familiale omstandigheden werd er dan rekening gehouden en in welke mate hebben zij meegespeeld?

Een aantal elementen aangehaald in de beslissing doen vermoeden dat de familiale omstandigheden nauwelijks van tel zijn geweest:

- "Uw moeder heeft verblijfsrecht in België en uw zus heeft de Belgische nationaliteit en kunnen België vrijelijk in en uit reizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels korte bezoeken aan u in Rusland dan wel een ander land, alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Uw vader is erkend vluchteling in Polen en des status werd op 26.06.2013 bevestigd door het CGVS in België. Hij kan u bezoeken door middel van korte reizen naar een ander derde land, waar u ook naartoe kan reizen, alsook middels moderne communicatiemiddelen. Uw broer werd geïnterneerd. Het feit dat u hem tijdens zijn internering niet kan zijn, is enkel te wijten aan uw eigen crimineel gedrag. Hij kan met u contact houden middels moderne communicatiemiddelen.
- U familie kan u vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van een privéleven in Rusland of elders.
- Financiële ondersteuning kan door uw familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft.
- "De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers en zussen valt echter enkel onder de bescherming van het EVRM in dien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond. Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is en deze valt onder de artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u en uw broer en zus.

Er wordt dus geen enkele rekening gehouden met het feit dat er heden wel degelijk een wekelijks fysiek contact is tussen de ouders en verzoeker.

Dit algemeen besluit voldoet geenszins in het licht van de concrete belangenafweging die onder artikel 8 EVRM wordt vereist. Gezien de vastgestelde eenzijdigheid is van een concrete en blijkende belangenafweging in deze zaak geen sprake en is er wel degelijk een schending van artikel 8 EVRM voorhanden.

ER BESTAAT EEN PRIVÉLEVEN EN GEZINSLEVEN

3.

Het begrip privéleven en gezin is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationale recht van de verdragsstaten moet worden geïnterpreteerd, waarbij het niet gaat om een gezin de iure, maar een gezin de facto.

Het EHRM kiest niet voor een enge definitie van het begrip gezinsleven. Het is niet vereist dat relaties een juridische basis hebben. Wat telt, is het bestaan van sterke persoonlijke en emotionele relaties, die gestaafd worden door feitelijke omstandigheden.

Het begrip gezinsleven vereist aldus de aanwezigheid van nauwe persoonlijke banden. Dat verzoeker deze nauwe banden heeft met zijn kinderen wordt niet betwist door de Belgische staat.

Verzoeker kwam in 2013 op 7 jarige leeftijd met zijn ouders en broer en zus naar België. Verzoeker woont aldus ondertussen 18 jaar in België. Hij is in België als kind opgegroeid. Hij is hier naar de lagere school en naar de middelbare school gegaan. En heeft nadien ook op verschillende plaatsen gewerkt via de interim.

Alle belangen van verzoeker bevinden zich in België. Hij heeft hier zijn ouders op wiens adres hij nog altijd is ingeschreven. Bovendien wonen zijn siblings eveneens in België. Kortom is heel zijn kerngezin in België. Daarnaast is zijn volledig netwerk in België: zijn vrienden, andere familieleden zoals een oom en een tante

Bovendien heeft hij in zijn land van herkomst absoluut geen banden. De grootouders zijn overleden en alle andere familieleden zijn verhuisd naar Europa.

Indien verzoeker terug gestuurd zou worden naar zijn land van herkomst zal hij volledig geïsoleerd geraken. Verzoeker heeft absoluut geen banden met Rusland. Hij is geboren in Oekraïne en is nooit in Rusland geweest.

Het klopt dat hij een basiskennis Russisch onder de knie heeft maar deze is niet voldoende om zijn volledig sociaal en professioneel leven in zijn land van herkomst te kunnen leiden.

Noch hebben verzoekers zijn ouders enige contact met mensen in hun land van herkomst. Zijn vader is erkend als vluchteling. Hij heeft dan ook alle banden met het thuisfront afgesneden. Zij kunnen hem dus absoluut niet helpen integreren in het land van herkomst.

Bij de afweging wordt er door verweerder onvoldoende rekening gehouden met deze elementen. Ze worden kort aangehaald in de bestreden beslissing maar ze gaat er vrij lichtzinnig over. Als enige tegenargument wordt aangehaald dat hij 25 jaar is en aldus in staat dient te zien om een eigen leven te kunnen leiden.

Als 25 jarige jongvolwassenen die met niets in het leven staat, heb je uiteraard de steun en hulp van familieleden en vrienden nodig voor het eigen sociaal welzijn.

ER IS EEN ONGERECHTVAARDIGDE INMENGING IN HET PRIVÉLEVEN EN GEZINSLEVEN

7.

Het inreisverbod vormt een inmenging in het gezinsleven van verzoeker die ongerechtvaardigd is.

De Belgische Staat beroept zich onder meer op onderstaande redenen om het inreisverbod af te geven:

“Er wordt niet betwist dat de beëindiging van uw verblijf een inmenging uitmaakt in uw privé- en gezinsleven gezien de duur van uw verblijf in België. De door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gestelde door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover zij bij de wet is voorzien.

Dat er sprake is van een inmenging wordt niet betwist.

DE INMENGING IS ENKEL TOEGESTAAN INDIEN ZE VOORZIEN IS BIJ WET, EEN LEGITIEM DOEL NASTREEFT EN NOODZAKELIJK IS IN EEN DEMOCRATISCHE SAMENLEVING

8.

Conform de vaste rechtspraak van het EHRM dient in dergelijk geval in concreto een belangenafweging te worden gemaakt tussen de inmenging in het privé en gezinsleven verrat in artikel 8 E.V.R.M. enerzijds, en de openbare orde/strikte noodzakelijkheid voor de democratische samenleving anderzijds. Het is aldus de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis heeft om een juist evenwicht te behouden.

“Bij zowel positieve als negatieve verplichtingen moeten de staten een eerlijke balans van het individu en het algemeen belang zien te vinden. Staten komen hierbij een beoordelingsvrijheid toe. EHRM nr. 28770/05, 3 november 2011, Arvelo Aponte/Nederland.)

Er dient aldus een concreet onderzoek plaats te vinden door de overheid naar de mogelijke schending van artikel 8 EVRM. In casu dient te worden nagegaan of:

- Er een privéleven/ gezinsleven bestaat;

- EN

- Er een gerechtvaardigde inmenging in het privéleven/gezinsleven bestaat. Deze inmenging is slechts gerechtvaardigd indien:

 - o Ze voorzien is bij wet;

 - o Een legitiem doel nastreeft zoals bepaald in artikel 8.2° lid EVRM

 - o En noodzakelijk is in een democratische samenleving om dit doel te bereiken.

De noodzaak wordt op haar beurt ook afgetoetst aan drie criteria:

- Is er sprake van een dwingende sociale noodzaak?

- Is de maatregel/ het instrument pertinent, geschikt om het beoogde doel te bereiken?

- Is de maatregel evenredig, proportioneel om dit beoogde doel te bereiken?

9.

De bestreden beslissing werd genomen op basis van onderstaande beweegredenen:

“Er wordt niet betwist dat de beëindiging van uw verblijf een inmenging uitmaakt in uw privé- en gezinsleven gezien de duur van uw verblijf in België. De door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gestelde door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover zij bij de wet is voorzien.

De Belgische Staat spreekt dan wel over het feit dat het gevaar dat verzoeker vormt voor de openbare orde superieur is aan zijn persoonlijke -en gezinsbelangen, maar een eerlijke en gerechtvaardigde belangenafweging werd door de Belgische Staat nooit gemaakt.

De discussie spitst zich in onderhavige casus voornamelijk toe op de vraag of de inmenging van artikel 8 EVRM voldoet aan de vereiste van het noodzakelijk zijn in een democratische samenleving. Dat er op heden sprake zou zijn van een dwingende sociale noodzaak, dewelke niet louter speculatief maar op actuele aanwezigheid dient beoordeeld te worden, kan de Belgische Staat niet zomaar stellen. Hoewel zij dit impliciet lijkt aan te nemen in haar bestreden beslissing.

De bestreden beslissing maakt melding van de begane feitelikheden en de veroordelingen van verzoeker. Zijn gedrag zou getuigen van een gebrek aan normbesef, een gewelddadige, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. Zijn gedrag zou om die redenen de openbare orde schaden.

Er wordt enkel gekeken naar de veroordelingen in het verleden van verzoeker om diens huidig gedrag te beoordelen. Dit is geenszins correct. De laatste feiten van verzoeker dateren van 15.10.2020 (opzettelijke slagen en verwondingen) waarvan de feiten dateren van 7 april 2019 en 25.11.2025 (bezit van alarmpistool). Deze feiten dateren van meer dan 3 jaar geleden. Het kan toch niet zijn dat gebeurtenissen die 3 jaar terug in de tijd hebben plaatsgevonden, vandaag nog kunnen dienen om iemand zijn actueel gedrag te beoordelen én te oordelen dat hij tot op heden daarom een actueel gevaar vormt voor de samenleving.

Bovendien is er een volledig eenzijdige weergave door de enkele verwijzing naar het vonnis. Het vonnis wordt niet bijgebracht. Verzoeker heeft hoe dan ook spijt m.b.t. de gebeurde feiten.

Door te verwijzen naar het gedrag van verzoeker van 3 jaar geleden, negeert de Belgische Staat de vereiste van (onderzoek naar) de actualiteit van het gevaar voor de openbare orde. Hoogstens verwijst de Belgische Staat naar het feit dat verzoeker mogelijks vroeger een gevaar zou hebben kunnen opleveren hebben.

Aan het feit dat verzoeker verklaart dat hij fout is geweest in het verleden, wordt niet de minste aandacht besteed.

Er is aldus niet in concreto onderzocht of er thans een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging aanwezig is in het bedrag van verzoeker, wat duidelijk niet het geval is. Het is de Belgische Staat die hier faalt in haar bewijslast.

Ongeacht het niet aan verzoeker is om aan te tonen dat hij geen actueel gevaar vormt voor de samenleving, en een negatief bewijs leveren erg moeilijk is, wijst verzoeker op onderstaande elementen:

- *Verzoeker wenst zijn leven terug op de rails te krijgen na zijn leven in de gevangenis. Daartoe volgde hij verscheidene opleidingen in de gevangenis. Zo volgde hij lessen Spaans en wenst hij alsnog zijn diploma te behalen richting kantoor/logistiek via de examencommissie. (stuk 9 en stuk 18)*
- *Daarnaast is verzoeker een hardwerkende jongeman. Zijn vorige werkgevers waren altijd zeer tevreden over hem.*

In die zin kan een actueel en reëel risico op een nieuwe schending van de openbare orde dan ook niet weerhouden worden.

Verzoeker beseft maar al te goed dat hij fouten heeft gemaakt en wenst dit niet meer te herhalen. Verzoeker wordt door deze beslissing tot verlaten van het grondgebied om redenen van openbare orde gekoppeld aan een reisverbod van maar liefst acht jaar, opnieuw gestraft voor de feiten waarvoor hij reeds bestraffing ondergaat.

Verzoeker blijft overigens zelf al van 2003 in België en heeft zijn leven ook hier opgebouwd. Gelet op zijn jonge leeftijd, bracht hij dus een groot stuk van zijn leven in België door.

De acht-jarige verwijdering van verzoeker zou als gevolg kunnen hebben dat zijn hij volledig geïsoleerd geraakt. De verwijdering van acht jaar leidt zondermeer tot de vernietiging van het privéleven en gezinsrelaties. Het EHRM besliste in een gelijkaardige zaak reeds dat dit evenwicht onbillijk was (EHRM nr. 49441/22, 19 mei 2016 Kolonja/Griekenland).

De bestreden beslissing is dan ook verre van evenwichtig.”

3.33. Artikel 8 van het EVRM bepaalt het volgende:

“1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven is niet absoluut. Het EHRM heeft er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, Ukaj/Zwitserland, § 27). Op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht, hebben de verdragsstaten de taak om de openbare orde te waarborgen en om hierbij de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, Kurić en a./Slovenië (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 100). De staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Wanneer er sprake is van een situatie van weigering van voortgezet verblijf, zoals een beëindiging van verblijf en inreisverbod, dan vormt zulke maatregel een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. Bijgevolg dient in dat geval het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen.

Binnen de grenzen gesteld door artikel 8, tweede lid van het EVRM, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze geïnspireerd is door één of meerdere in de deze bepaling vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om één van deze doelen te bereiken (proportionaliteit).

Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie, enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde, anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76).

In deze belangenafweging moeten vanzelfsprekend alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken. Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, *quod in casu*, heeft het EHRM een aantal welbepaalde criteria geformuleerd die nationale overheden in het maken van een billijke belangenafweging moeten leiden, namelijk de zogenaamde Boultif/Üner criteria (EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 51).

Het betreft hier:

- (1) de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- (2) de duur van het verblijf in het gastland;
- (3) het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van betrokkene tijdens die periode;
- (4) de nationaliteit van alle betrokkenen;
- (5) de gezinssituatie van de betrokkene, zoals duur van het huwelijk alsook andere factoren die getuigen van een daadwerkelijk gezinsleven;
- (6) de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband (bv. toen hij/zij met de vreemdeling in het huwelijk trad of een relatie aanging);
- (7) de vraag of er kinderen zijn geboren uit dit huwelijk en, als dit het geval is, hun leeftijd;
- (8) de ernst van de moeilijkheden die de huwelijks(partner) zal ondervinden indien hij/zij de vreemdeling zou volgen naar het land waarheen ze worden uitgewezen; met name zijn er belemmeringen die een terugkeer naar het land van herkomst bemoeilijken.

Uit de uitspraak van het EHRM inzake Üner (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 55, 57 en 58) volgt dat naast de voormelde Boultif-criteria desgevallend ook in de belangenafweging moeten worden betrokken:

- (9) het belang en welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die kinderen waarschijnlijk zouden ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling;
- (10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst.

Het gewicht dat aan elk van de respectievelijke criteria moet gehecht worden varieert naargelang de specifieke omstandigheden van de voorliggende zaak (EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 70).

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, § 83) en anderzijds, dat dit artikel primeert op de bepalingen van de vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben.

Staten beschikken over een zekere beoordelingsmarge in hun beoordeling of een inmenging in het privé- en gezinsleven noodzakelijk en proportioneel is (EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76). Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, is het de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk op het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven (EHRM 19 februari 1998, Dalia/Frankrijk, § 52; EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 54; EHRM 2 april 2015, Sarközi en Mahran/Oostenrijk, § 62). Staten gaan hun beoordelingsmarge te buiten en schenden artikel 8 van het EVRM wanneer zij falen een zorgvuldige en redelijke belangenafweging te maken (EHRM 28 juni 2011, Nuñez/Noorwegen, § 84; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 62).

3.33.1. Uit de bestreden beslissing volgt dat verzoekende partij een inreisverbod wordt opgelegd op grond van artikel 74/1, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing heeft aldus een wettelijke basis, wat niet ter discussie staat. Het is verder niet betwistbaar dat de bestreden beslissing een legitiem doel nastreeft, met name de bescherming van de openbare orde en de voorkoming van strafbare feiten. De inmenging in het gezins- en privéleven van de verzoekende partij voldoet bijgevolg aan de formele voorwaarden bepaald in voornoemd artikel 8, tweede lid van het EVRM.

3.33.2. Vervolgens moet worden onderzocht of de inmenging noodzakelijk is, met name of de inmenging gerechtvaardigd wordt door een dwingende maatschappelijke behoefte en proportioneel is met het nagestreefde doel (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 54; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 51 en 53). Zoals hoger uiteengezet vereist dit dat de verwerende partij een zorgvuldige en redelijke afweging moet maken tussen het belang van de verzoekende partij enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het handhaven van de openbare orde anderzijds.

3.33.3. In de bestreden beslissing kan worden gelezen dat de gezinssituatie van de verzoekende partij in de beoordeling wordt betrokken waarbij overwogen wordt:

“Uit het administratief dossier blijkt dat u in het verleden een relatie had met G. S. (...), geboren te Deurne op 16.02.2000 van Belgische nationaliteit. Uit deze relatie zijn geen kinderen geboren. Uit het strafdossier blijkt dat tussen u en G. S. (...) sinds 2016 een knipperlichtrelatie bestond. Mevrouw komt u, zij het vrij zelden, bezoeken in de gevangenis. U werd 2 maal veroordeeld voor geweldsdelicten ten aanzien van uw ex-partner en uw ex-partner werd als getuige gehoord bij uw veroordeling d.d. 08.05.2019. Uit voorgaande blijkt dat Mevrouw G. S. (...) op de hoogte was van uw misdrijven en er zelf slachtoffer van werd. Het waarborgen van een recht op eerbiediging van het gezinsleven veronderstelt het bestaan van een gezinsleven dat beschermen waardig is onder artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM). De beoordeling of er al dan niet sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Çerife Yigit/Turkije (GK), § 93). Gelet op de feiten waarvoor u veroordeeld werd op 30.04.2020 en op 15.10.2020 en de karaktereigenschappen die aan de basis van deze feiten liggen, kan terecht de aard van de relatie met mevrouw G. S. (...) in vraag gesteld worden. Alhoewel ze u soms nog komt bezoeken in de gevangenis, liggen er geen stukken voor waaruit blijkt dat u nog een relatie heeft met mevrouw. Bovendien heeft u in het hoorrecht verklaard geen duurzame relatie in België te hebben.

Verder verblijven uw moeder (S. K. (...), geboren op 18.11.1971 te Urus-Martan, Russische Federatie) en uw vader (G. T. V. (...), geboren op 04.06.1964 te Urus-Martan), uw zus (S. A. T. (...), geboren op 17.02.1990, te Urus-Martan, Belgische nationaliteit sinds 15.03.2018) en uw broer (G. I. (...), geboren op 04.01.1994 te Grozny, Russische Federatie) in België.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen broers en zussen valt echter enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15

juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens; EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders of tussen u en uw broer en zus.

Uw vader, moeder en zus bezoeken u regelmatig in de gevangenis. U broer verblijft sinds 19.02.2021 zelf in de gevangenis. Hij werd op 16.08.2021 geïnterneerd. Het gegeven dat uw familie u komt bezoeken in de gevangenis wijst niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. U legde een gezinssamenstelling voor, waaruit blijkt dat u voor u in de gevangenis belande bij uw ouders inwoonde en een brief van uw vader waaruit blijkt dat u nog steeds bij hen welkom bent. Uit het gegeven dat u ook na uw vrijstelling uit de gevangenis bij uw ouders zou kunnen gaan wonen, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en deze familieleden worden afgeleid. Uw leeftijd (momenteel 25 jaar) laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan geacht worden op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen werkervaring niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland of daar waar u zich zou vestigen. Financiële ondersteuning en het inwonen volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen.

Uw moeder heeft verblijfsrecht in België en uw zus heeft de Belgische nationaliteit en kunnen België vrijelijk in en uit reizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Rusland dan wel een ander land, alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Uw vader is erkend vluchteling in Polen en deze status werd op 26.06.2013 bevestigd door het CGVS in België. Hij kan u bezoeken door middel van korte reizen naar een ander derde land, waar ook u naartoe kan reizen, alsook middels moderne communicatiemiddelen. Uw broer werd geïnterneerd. Het feit dat u hem tijdens zijn internering niet zal zien, is enkel te wijten aan uw eigen crimineel gedrag. Hij kan met u contact onderhouden middels moderne communicatiemiddelen. Financiële ondersteuning kan door de familie gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van stortingen). U familie kan u vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van een privéleven in Rusland of elders.

U vermeldde op het formulier Hoorrecht dat u nog familie heeft in België, namelijk een oom en een tante met hun 4 kinderen. Daarnaast verblijft één oom (G. Z. (...)) in Oostenrijk en verblijven een andere oom (G. T. (...)) en één tante (A. G. (...)) in Noorwegen. De bescherming die artikel 8 van het EVRM biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de (minderjarige) kinderen. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. De afstammingsband werd niet aangetoond, noch is gebleken dat de relatie die u met één van deze familieleden zou hebben, van dien aard is dat zij zou vallen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is hoe dan ook zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben in het vrijwaren van de openbare orde.

(..)

Uw vader werd tussen 12.05.2007 en 15.06.2007 opgenomen in het ziekenhuis wegens een hartinfarct en stress. Ook uw moeder werd van 11.2005 tot 11.2006 behandeld omwille van hepatitis C. De medische arts verklaarde haar op 27.04.2007 genezen. U hebt heden geen nieuwe elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of de huidige gezondheidstoestand van een van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Het staat u bovendien vrij om desgevallend op eender welk moment gedurende de komende 8 jaar een opschorting of opheffing van het inreisverbod te vragen in het kader van uw recht op gezins- en familiaal leven, overeenkomstig de vigerende wettelijke bepalingen terzake. Indien u effectief voldoet aan de voorwaarden om een recht op verblijf in het Rijk te bekomen hoeft onderhavig inreisverbod u dan ook geenszins een moeilijk te herstellen nadeel te vormen."

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij de motieven in het bestreden inreisverbod aangaande haar ex-partner niet betwist. Zij maakt aldus niet aannemelijk dat de bevindingen van de verwerende partij dat niet blijkt dat zij een beschermenswaardige gezinsrelatie met haar ex-partner heeft verkeerd zijn.

3.33.4. Verzoekende partij meent wel dat zij een beschermenswaardige gezinsrelatie heeft met haar ouders, broer en zus in België.

Zoals de verwerende partij evenwel terecht vaststelt, waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, ligt het anders in de relatie tussen ouders

en meerderjarige kinderen en tussen verwanten. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Bij de beoordeling of er al dan niet een familie- en gezinsleven bestaat, moet rekening worden gehouden met alle indicaties die de verzoekende partij dienaangaande aanbrengt, zoals onder andere het samenwonen, de (financiële) afhankelijkheid en de reële banden tussen ouder en kind en tussen verwanten.

In casu blijkt dat verzoekende partij een 25-jarige man is die in België al verschillende jobs gedaan heeft. Zoals de verwerende partij opmerkt: *“Uw leeftijd (momenteel 25 jaar) laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan geacht worden op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen werkervaring niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland of daar waar u zich zou vestigen. Financiële ondersteuning en het inwonen volstaat niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen.”* Verzoekende partij herhaalt slechts dat zij een kerngezin vormt met haar ouders, broer en zus, maar zij doet daarmee geen afbreuk aan de vaststelling dat niet blijkt dat zij bijzonder afhankelijk is van deze familieleden. Zij toont geenszins aan dat de bevinding van de verwerende partij dat de leeftijd van verzoekende partij toelaat te veronderstellen dat zij in staat is op zelfstandige wijze haar leven te leiden, kennelijk onredelijk is, temeer verzoekende partij in het verleden ook al in staat bleek te werken en op die manier in een inkomen te voorzien. Het argument dat zij haar familieleden gedurende acht jaar niet meer zal kunnen zien, gaat voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing dat zij de normale affectieve band die zij met haar familieleden heeft, verder kan onderhouden via moderne communicatiemiddelen of bezoeken in het herkomstland of een derde land. Rekening houdende met het ernstig crimineel parcours dat verzoekende partij doorlopen heeft waarbij gebleken is dat zij een recidivist is en zij nog steeds een actueel ernstig gevaar voor de openbare orde oplevert en dat er geen beschermenswaardige familierelatie in de zin van artikel 8 EVRM in België is maar slechts sprake is van normale affectieve banden met haar familie in België die via moderne communicatiemiddelen of bezoeken kunnen onderhouden worden, is het geenszins kennelijk onredelijk van de verwerende partij *in casu* een inreisverbod voor een duur van acht jaar op te leggen.

3.33.5. Wat betreft het privéleven van verzoekende partij wordt voorts in de bestreden beslissing overwogen:

“Aangezien u op zeer jonge leeftijd (7 jaar) in België aankwam, zal het terugkeren naar Rusland of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld aanpassing van u vergen. Er werden echter geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Rusland of in een derde land te vestigen. U stelt dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst omdat uw vader er politiek vluchteling is, en uw leven hierdoor ook in gevaar komt. Wat betreft de beoordeling van het reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM komt het aan u toe om aannemelijk te maken dat u bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (EHRM, Auad/Bulgarije, 11 oktober 2011, § 99, punt b; en RvS, 20 mei 2005, nr. 144.754). Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat evenmin op zich (EHRM, Vilvarajah en cons.A/verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111; en RvV, 21 september 2017, nr. 192.378). Een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM werd niet aangetoond.

U stelt dat al uw belangen in België liggen, dat al uw familieleden hier zijn en dat u absoluut geen banden heeft met uw herkomstland. Uw ouders bevestigen in een brief dat uw grootouders langs vaders en moederskant gestorven zijn en dat al uw tantes, ooms, neven en nichten in Europa wonen. Indien er geen sociaal netwerk zou zijn, laat uw leeftijd (25 jaar) toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis opnieuw de banden met dit land aan te halen en aldaar opnieuw een leven uit te bouwen zonder al te grote moeilijkheden. Bovendien kan uw familie u ook vanuit België helpen om u te integreren in Rusland. Uit het formulier Hoorrecht blijkt dat u een basiskennis heeft van het Russisch. Deze basiskennis zal u helpen bij het beter leren van de taal.

U stelt dat u in België bent opgegroeid en dat u hier gewerkt heeft, dat door uw strafrechtelijk verleden er een risico bestaat dat u gemarginaliseerd en verstoten kan worden in uw land van herkomst. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier een schoolopleiding is genoten, dat u andere opleidingen heeft gevolgd, dat u vloeiend Nederlands spreekt, dat er behalve de familieleden ook sociale en

culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd, dat uw sociale leven zich hier afspeelt en dat uw hobby's, waaronder judo beoefende in uw jeugd. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België zou verlaten, uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijke uitzonderlijke aard zouden zijn, dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en acute gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onderhoudt aan het plegen van strafbare feiten.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken daar waar u zich zal vestigen. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u mogelijks snel nieuw werk zou kunnen vinden, als student gewerkt heeft in België, dat u sporadisch interimarbeid heeft verricht en dat u tussen 02.01.2018 en 16.08.2019 als zelfstandige was aangesloten bij een sociaal verzekeringsfonds en dat u op zelfstandige basis gewerkt heeft, doet niets af aan het gegeven dat u meermaals veroordeeld werd voor ernstige feiten en dat een risico op recidive bestaat.

Dat u volgens een oud leerkracht/zaakvoerder een werf kan leiden en kan planlezen en dat u volgens een ex-werkgever (Schotense Tuinwerken bvba), potentieel heeft, kan alleen maar in uw voordeel werken bij het vinden van een job in Rusland of elders. Het gegeven dat u een cursus Spaans wenste te volgen in de gevangenis en dat u zich ingeschreven heeft bij de examencommissie voor de richting BSO Kantoor logistiek wijst er nog niet noodzakelijk op dat u tot inkeer bent gekomen of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstige reële en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. U kan eventueel een gelijkaardige vorming volgen in uw land van herkomst of elders. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Rusland, of daar waar u zich zal vestigen, geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien."

3.33.6. Zoals duidelijk blijkt heeft de verwerende partij oog gehad voor het gegeven dat verzoekende partij op zeer jonge leeftijd naar België is gekomen, hier sindsdien altijd verbleven, school gelopen en gewerkt heeft. De verwerende partij erkent daarbij dat een terugkeer naar het herkomstland of een derde land ongetwijfeld enige aanpassing zal vergen van verzoekende partij maar zij wijst erop dat, zelfs indien moet aangenomen worden dat verzoekende partij geen sociaal netwerk meer heeft in het herkomstland, haar leeftijd toelaat te stellen dat zij in staat is om op zelfstandige wijze opnieuw de banden met het herkomstland aan te halen en aldaar een leven uit te bouwen zonder al te grote moeilijkheden. Daarbij wijst zij erop dat haar familie vanuit België haar daarbij kan helpen. De verwerende partij houdt bij haar beoordeling tevens rekening met het feit dat verzoekende partij basiskennis van het Russisch heeft en zij daardoor vlotter de taal zal kunnen leren. Verder erkent de verwerende partij dat verzoekende partij hier opleiding genoten heeft, gewerkt heeft, en haar sociaal leven zich in België afspeelt maar zij benadrukt nogmaals het ernstig crimineel parcours van verzoekende partij wat afbreuk doet aan haar wil om werkelijk te integreren. De verwerende partij oordeelt dat de in België opgedane werkervaring in het voordeel werkt bij het vinden van een job in het herkomstland en dat de contacten met haar sociaal netwerk kunnen onderhouden worden via moderne communicatiemiddelen. Verder kan verzoekende partij ook in het herkomstland onderwijs genieten zo zij wenst. Er zijn ook geen medische tegenindicaties voor een terugkeer naar het herkomstland.

De verwerende partij besluit: "Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De feiten waarvoor u veroordeeld werd, zijn bijzonder ernstig en getuigen van een gewelddadige instelling, een verregaand gebrek aan normbesef en een criminele ingesteldheid. U maakte reeds meerdere slachtoffers en het risico dat u nog meer slachtoffers zal maken, is reëel. Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen, in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden."

De Raad acht het geenszins kennelijk onredelijk dat, hoewel kan aangenomen worden dat het enige aanpassing van verzoekende partij zal vergen om zich in het herkomstland te vestigen, er niet aan voorbijgegaan kan worden dat zij wel degelijk basiskennis heeft van de taal zodat – in tegenstelling tot

wat zij voorhoudt – niet blijkt dat mits enige inspanning zij niet snel een betere beheersing van de Russische taal zal kennen, en er aangenomen kan worden dat, aangezien gans haar familie van daar afkomstig is, deze haar vanuit België kunnen helpen bij het integreren in het herkomstland. Het gegeven dat haar vader erkend vluchteling is doet daaraan geen afbreuk nu dit niet wegneemt dat haar familie van de Russische Federatie afkomstig is en aldus geacht kan worden vertrouwd te zijn met de Russische gebruiken en regelgeving zodat zij verzoekende partij vanuit België kunnen bijstaan in de opbouw van haar leven aldaar. Verzoekende partij kan ook de vaardigheden die zij in België geleerd heeft aanwenden om zich op de Russische arbeidsmarkt te begeven en zo voor zichzelf in haar levensonderhoud te voorzien. De Raad oordeelt dat, niettegenstaande mogelijke aanpassingsmoeilijkheden, verzoekende partij een leeftijd heeft bereikt waarvan mag aangenomen worden dat zij op eigen benen kan staan, desnoods initieel geholpen door familie of kennissen in België, en een eigen leven kan uitbouwen in het herkomstland (cfr. EHRM, Munir Johana v. Denmark, 12 januari 2021; EHRM, Ndidi v. UK, 14 september 2017). Verzoekende partij toont met haar betoog niet aan dat de belangenafweging die de verwerende partij heeft doorgevoerd in casu kennelijk onredelijk is.

Waar verzoekende partij nogmaals de actualiteit van het ernstig gevaar voor de openbare orde in vraag stelt en betoogt dat zij tot inzicht is gekomen alsook dat geen rekening werd gehouden met haar huidig gedrag, volstaat het te verwijzen naar de bespreking van de vorige middelen dienaangaande. Voorts, waar zij stelt dat er slechts verwezen wordt naar één vonnis is zij geenszins ernstig. Eenvoudige lezing van de motieven van de bestreden beslissing leert dat de verwerende partij niet alleen verwijst naar de verschillende veroordelingen die verzoekende partij heeft opgelopen, maar ook dat de verwerende partij omstandig motiveert wat uit deze veroordelingen naar voren komt.

3.33.7. Er blijkt niet dat er geen juiste afweging werd gemaakt tussen de belangen van de verzoekende partij en deze van de Belgische maatschappij. Verzoekende partij toont geen schending van artikel 8 van het EVRM aan.

3.34. Gelet op de inhoud en het doel van artikel 13 van het EVRM kan deze rechtsregel niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde verdrag aan te duiden waarvan de schending een daadwerkelijk rechtsmiddel vereist. Te dezen roept de verzoekende partij de schending in van artikel 8 van het EVRM, maar hierboven werd reeds gesteld dat zij niet aantoonde dat de bestreden beslissing een schending van artikel 8 van het EVRM inhoudt. Een schending van artikel 13 van het EVRM wordt niet aangetoond.

3.35. Het derde middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER